

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ
ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ
ΝΕΟΤΗΤΟΣ

CROIX-ROUGE
HELLENIQUE
DE LA JEUNESSE

HELLENIC
YOUTH
RED CROSS

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1985

DECEMBRE 1985

DECEMBER 1985

Η ΖΩΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ

ΕΤΙΣ ΠΛΑΓΙΕΣ

ΕΛΙΚΩΝΑ

ΤΟΥ

ΔΙΗΓΗΜΑ
ΤΟΥ ΖΗΣΙΜΟΥ ΒΙΡΒΙΛΛΗ

(Συνέχεια από τό προηγούμενο)

ΟΙ ΓΙΟΡΤΕΣ ΤΩΝ ΘΑΡΓΗΛΙΩΝ

Πρωί - πρωί τὰ δύο ἀγόρια ἦταν στό πόδι. Ὁ Μέδωνας, πού εἶχε ξυπνήσει πιό πρωί, ἦταν ἔτοιμος καί περίμενε νά κατέβουν τὰ παιδιά γιά νά φύγουν. Σ' ἓνα τραπεζάκι, κάτω ἀπ' τὸ κιόσκι πού ἦταν μέσα στήν αὐλή, ἓνας δοῦλος εἶχε φέρεи δύο κύπελλα μέ ζεστό γάλα, πού τὰ παιδιά τὸ ἤπιαν μονορούφι. Δέν ἔπρεπε νά φᾶνε τίποτε ἄλλο, ἀφοῦ θά πήγαιναν νά γυμναστοῦν. Ὁ Μέδωνας κρατοῦσε στή μασχάλη του ἓνα δέμα μέ πετσέτες, δύο στλεγγίδες (ξύστρες) καί διάφορα ἄλλα ὄργανα τῆς γυμναστικῆς.

Τό Γυμνάσιο βρίσκεται στίς ὄχθες τοῦ Κηφισοῦ, καί ἡ διαδρομή ὡς ἐκεῖ εἶναι περίπου μιά ὥρα.

Μόλις ξεκινήσανε, ὁ Χαιρέας δέν ἄφησε τήν εὐκαιρία:

— Λοιπόν Χαρίδημε, δέν φαντάζομαι νά ξέχασες πῶς σήμερα ἔχουμε «πέμπτην ἀρχομένου Θαργηλιῶνος...»

— Καί αὐριο ἀρχίζουν τὰ Θαργήλια. Αὐτό δέν θές νά πεῖς;

— Ναι, ξαδελφούλη μου, ἀλλά ἀρχίζε χωρίς πολλή καθυστέρηση, γιατί ὅλη νύχτα δέν κοιμήθηκα μέ τίς ιδέες πού μοῦ 'βαλες χθές βράδυ.

— Μά τί συμβαίνει καί ἀρχίσατε πρωί - πρωί τήν ψιλοκουβέντα; ρώτησε κουρασμένα ὁ Μέδωνας.

— Τώρα θ' ἀκούσεις, Μέδωνα. Λέγε, Χαρίδημε!

— Λοιπόν, ἀρχισε ὁ Χαρίδημος, τήν πρώτη μέρα γιορτάζουμε τὰ γενέθλια τῆς Ἀρτεμῆς. Κάνουμε θυσία στήν Δήμητρα Χλόη, καί στούς παλιούς χρόνους (αὐτό δέν ἤθελα νά σοῦ πῶ, χθές βράδυ) καθαρίζαμε τήν πόλη μέ ἀνθρωποθυσίες. Τά θύματα τῆς ἀνθρωποθυσίας στήν ἀρχή ἦταν ἐθελοντικά, μετά ὅμως χρησιμοποιοῦσαν γιά τήν θυσία δύο καταδίκους, ἓναν ἄντρα καί μιά γυναίκα. Τά θύματα αὐτά τὰ μεταφέρανε ἔξω ἀπό τήν πόλη καί κοντά στή θάλασσα μέ συνοδεία μουσικῆς αὐλοῦ. Στό λαιμό τοῦ ἀνδρα κρε-

μοῦσανε μιά κουλούρα ἀπό μαῦρα σῦκα καί τῆς γυναίκας μιά κουλούρα ἀπό ἄσπρα. Στό δρόμο τοῦς χτυποῦσαν μέ ραβδιά, ὥσπου νά φθάσουν στόν τόπο τῆς θυσίας. Ἐκεῖ ἀνάβανε φωτιά μέ ξύλα συκιάς καί ρίχνανε ἀπάνω στά θύματα.

— Τί μακάβριο πού θά 'ταν νά παρακολουθεῖ κανεῖς μιά τέτοια γιορτή! μουρμούρισε στενοχωρημένος ὁ Μέδωνας. Εὐτυχῶς πού οἱ ἄνθρωποι σήμερα εἶναι πιό πολιτισμένοι.

— Μετά τήν θυσία, σκορπίζανε τήν στάχτη τους στόν ἀέρα καί πάνω στήν θάλασσα.

— Καλά τὰ εἶπα ἐγώ πῶς ἡ γιορτή σας δέν θά 'ναι καθόλου εὐχάριστη, τόν διέκοψε ὁ ἐξαδελφος.

— Μήν βιάζεσαι, Χαιρέα μου, γιατί σήμερα δέν κάνουν τέτοιες θυσίες. Ἀπεναντίας, ἡ γιορτή στά χρόνια μας ἔχει καί κάποιο χαριστικό χαρακτήρα.

— Δηλαδή τί;

— Νά σοῦ πῶ ἐγώ, ἂν θέλεις, καλέ μου Χαιρέα, πρόφθασε ὁ Μέδωνας. Σήμερα, ἀντί νά θυσιάζουν τὰ θύματα, τὰ ἀφήνουν ἐλεύθερα νά φύγουν, ἀλλά ἔξω ἀπό τὰ ὅρια τῆς χώρας. Δέν πεθαίνουν μέσ στή φωτιά, ἀλλά ἐξορίζονται γιά ὅλη τους τή ζωή.

— Ἔτσι εἶναι, συνέχισε ὁ Χαρίδημος. Μά ἐσύ, Μέδωνα, πῶς τὰ ξέρεις; Βρέθηκες καμιά φορά στήν Ἀθήνα τίς μέρες τῆς γιορτῆς ἡ τ' ἀκουσες ἀπό ἄλλους.

— Οὔτε στήν Ἀθήνα ἔτυχα ὅταν γίνονται τὰ Θαργήλια, οὔτε τ' ἀκουσα ἀπό ἄλλους. Παρακολούθησα ὅμως μιά τέτοια γιορτή στήν Μίλητο, πού ἔχουν τὰ ἴδια σχεδόν ἔθιμα μέ τοῦς Ἀθηναίους. Κι ἂν δέν πειράζει αὐτό τόν Χαρίδημο, νά σᾶς διηγηθῶ ἐγώ τὸ ὑπόλοιπο μέρος τῆς γιορτῆς, ὅπως τὸ εἶδα στήν Μίλητο. Τί λές, Χαρίδημε;

— Βέβαια καί νά μᾶς πεῖς, Μέδωνα.

— Ὅπως εἶπε στήν ἀρχή ὁ Χαρίδημος, ἂν ἀκουσα καλά, τήν πρώτη μέρα γιορτάζουν τὰ γενέθλια τῆς Ἀρτεμῆς. Τῇ δευτέρῃ μέρᾳ, γιά τήν ὁποία θά σᾶς μιλήσω ἐγώ, γιορτάζουνε —ἀκούς, Χαιρέα;— γιορτά-

(Συνέχεια στή σ. 35)

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ
ΕΡΥΘΡΟΣ
ΣΤΑΥΡΟΣ
ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Γραφεῖα Συντάξεως: Ἀλκιβιάδου 4 - Τηλ. 88.32.351

Α' Περίοδος 1924 - 1941 Β' Περίοδος - Ἔτος 41ο

Τιμή Φύλλου Δρχ. 30

Ἐτήσια συνδρομή Ἑσπτ. δρχ. 240 - Ἑξπτ. 3 ἡ \$ 10

Ἐμβάσματα - συνεργασίες: ΕΕΣΝ - Ἀλκιβιάδου 4, 104 39 ΑΘΗΝΑ

Ἀριθ. Τεύχους 4 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1985

Ἐπιτροπή Συντάξεως τοῦ περιοδικοῦ

MIX. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΒΛΑΧΟΣ

ΔΗΜ. ΚΟΥΤΣΟΥΛΕΛΟΣ, Ι.Μ. ΧΑΤΖΗΦΩΤΗΣ

Υπεύθυνος Συντάξεως

ΖΗΣΙΜΟΣ ΒΙΡΒΙΛΛΗΣ

(Ἀναπαύσεως 9, Μέτς, Ἀθήνα)

Υπεύθυνος ἐκδόσεως

ΕΛΕΝΗ ΠΕΡΙΜΕΝΗ

Γ. Παπανδρέου 48 - Ζωγράφου

Υπεύθυνος τυπογραφείου

Γ. ΠΕΧΛΙΒΑΝΙΔΗΣ

(Λεοντίου 23 - Ἀθήνα)

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σελ.

ΣΤΙΣ ΠΛΑΓΙΕΣ ΤΟΥ ΕΛΙΚΩΝΑ, Διήγημα ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴ Ἀρχαιότητα, τοῦ ΖΗΣΙΜΟΥ ΒΙΡΒΙΛΛΗ	2
Τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας γιὰ τὸν Ε.Ε.Σ.	4
Ἑορτάσιμες εὐχὲς καὶ παραίνεσεις, τοῦ Προέδρου τοῦ Ε.Ε.Σ., Καθηγητὴ κ. ΟΡΕΣΤΗ ΛΟΥΡΙΔΗ	5
Τὰ Δικαιώματα τοῦ Ἀνθρώπου καὶ τὸ Διεθνὲς Ἐρυθροσταυρικὸ Κίνημα, τοῦ Προέδρου κ. ΟΡΕΣΤΗ ΛΟΥΡΙΔΗ	7
Στήλη ἐπικοινωνίας τοῦ Προέδρου Ε.Ε.Σ. καὶ Ἐρυθροσταυρικῶν	9
Πρὸς τὰ Συμβούλια τῶν Μαθητικῶν Κοινοτήτων, ἀπὸ τὸ ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΕΕΣΝ	10
«Χριστὸς Γεννᾶται!» τοῦ κ. ΑΘ. ΑΡΒΑΝΙΤΗ, Προέδρου τοῦ Κ.Δ.Σ. τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν.	11
Θεῖα Ἀγάπη, τοῦ Γυμνασιάρχου κ. Δ.Σ. ΜΑΣΟΥΡΗ	12
Συνέντευξη Τύπου, ἀπὸ τὸν Πρόεδρο κ. ΟΡΕΣΤΗ ΛΟΥΡΙΔΗ	13
Χριστουγεννιάτικὴ ποίηση, τοῦ κ. Δ.Κ. ΚΟΥΤΣΟΥΛΕΛΟΥ, Γενικοῦ Γραμματέα τοῦ Κ.Δ.Σ. τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν.	15
Τὸ Μυστήριον τῆς Θεῖας Ἐνσαρκώσεως, τοῦ κ. ΧΡΥΣ. ΖΗΣΗ, Ἐκπαιδευτικοῦ - Λογοτέχνη	16
Χριστογέννηνα τοῦ 1941, τοῦ κ. MIX. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, Ἀντιπροέδρου τοῦ Κ.Δ.Σ. τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν.	17
Χριστουγεννιάτικοι Στοχασμοὶ τοῦ κ. Δ.Κ. ΚΟΥΤΣΟΥΛΕΛΟΥ	19
ΕΡΥΘΡΟΣΤΑΥΡΙΚΑ ΝΕΑ	20
Hellenic Red Cross Activities	24
Activites de la Croix-Rouge Hellenique	25
Ἡ Ἐποποιία τοῦ Πόγραδετς, τοῦ κ. ΖΗΣΙΜΟΥ ΒΙΡΒΙΛΛΗ	27
Θαλασσινὲς Ἱστορίες τῆς Ρωμιοσύνης, τοῦ κ. Ι.Μ. ΧΑΤΖΗΦΩΤΗ	29
Ἐνας καινούριος φίλος τοῦ ΠΙΚΙ-ΤΙΚΙ-ΤΑΒΙ, παραμῦθι τοῦ κ. ΖΩΗ ΑΖΩΤΟΥ	31
Πνευματικὰ Παιχνίδια	34

CONTENUS

Page

AUX PENTES DE LA MONTAGNE HÉLICON, récit de l'Antiquité Grecque, par ZISSIMOS VIRVILLIS	2
L'intérêt du Ministre de l'Education pour la Croix-Rouge Hellenique	4

Voeux à l'occasion des fêtes de Noel et de la Nouvelle Année et recommandations du Président de la Croix-Rouge Hellenique, Professeur ORESTIS LOYRIDIS

Les Droits de l'Homme et le Mouvement International de la Croix-Rouge, par le Président, Professeur OR. LOYRIDIS	7
Colonne de communication du Président de la Croix-Rouge et des Jeunes de la Croix-Rouge Hellenique	9
Aux Comités des Communautaires scolaires par le CONSEIL d'ADMINISTRATION CENTRAL de la Croix-Rouge Hellenique de la Jeunesse	10
"Christ est né", par ATH. ARVANITIS, Président du Conseil Central d'Administration de la Croix-Rouge Hellenique de la Jeunesse	11
"Amour divin", par le Directeur de l'Ecole Secondaire D.S. MASSOURIS	12
Conférence de Presse, par le Président, M. OR. LOYRIDIS	13
Poésie de Noel, par D. KOUTSOULELOS, Secrétaire Général du Conseil Central d'Administration de la Croix-Rouge Hellenique de la Jeunesse	15
Le mystère de l'incarnation Divine, par M. CHR. ZISSIS, Professeur, écrivain	16
Noel de 1941, par M. MICH. PAPAVALASSILOU, Vice-Président du Conseil Central d'Administration de la Croix-Rouge Hellenique de la Jeunesse	17
Reflexions à l'occasion de Noel, par D. KOUTSOULELOS	19
NOUVELLES DE LA CROIX-ROUGE HELLENIQUE	20
Hellenic Red Cross Activities	24
Activités de la Croix-Rouge Hellenique	25
L'épopée de Pogradets, par M. ZISSIMOS VIRVILLIS	27
Histoires maritimes de la population grecque, par J.M. HADJIFOTIS	29
Un nouvel Ami de ΠΙΚΙ-ΤΙΚΙ-ΤΑΒΙ, conte par M. ZOIS AZOTOS	31
Jeux intellectuels	34

CONTENTS

Page

On the slopes of Helicon mount, Narrative from the Greek Antiquity by ZISSIMOS VIRVILLIS	2
Ministry of Education interest for the Hellenic Red Cross	4
Season's Greetings and Advice by the President of the Hellenic Red Cross, Professor ORESTIS LOYRIDIS	5
The Human Rights and the International Red Cross Movement, by the President Professor ORESTIS LOYRIDIS	7
Communication Column of the President of the Hellenic Red Cross and Hellenic Red Cross Juniors	9
To the Committees of School Communities by the CENTRAL ADMINISTRATIVE COMMITTEE of the Hellenic Youth Red Cross	10
"Christ is born", by ATH. ARVANITIS, President of the Central Administrative Committee of the Hellenic Youth Red Cross	11
Divine Love by the Principal of High School D.S. MASSOURIS	12
Press Conference, by the President of the Hellenic Red Cross Professor ORESTIS LOYRIDIS	13
Christmas Poetry, by D.K. KOUTSOULELOS, Secretary General of the Central Administrative Committee of the H.Y.R.C.	15
The Mystery of the Divine Incarnation, by CHRYS. ZISSIS, Teacher and writer	16
Christmas in 1941, by MICH. PAPAVALASSILOU, Vice-President of the Central Administrative Committee of the Hellenic Youth Red Cross	17
Christmas Reflections, by D.K. KOUTSOULELOS	19
RED CROSS NEWS	20
Hellenic Red Cross Activities	24
Activités de la Croix Rouge Hellenique	25
The Epic of Pogradets, by ZISSIMOS VIRVILLIS	27
Sea Stories of the Modern Greeks, by I.M. HADJIFOTIS	29
A New Friend of ΠΙΚΙ-ΤΙΚΙ-ΤΑΒΙ, Tale by ZOIS AZOTOS	31
Puzzles	34

ΤΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ
ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΡΥΘΡΟ ΣΤΑΥΡΟ

Από τό 'Υπουργείο 'Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων εκδόθηκε ή παρακάτω ἐγκύκλιος πρὸς ὅλες τίς Νομαρχίες τοῦ Κράτους, γιά τό 'Εθνικό καί 'Ανθρωπιστικό ἔργο τοῦ 'Ελληνικοῦ 'Ερυθροῦ Σταυροῦ καί συνιστᾷ τήν συμβολή τῶν μαθητῶν στήν πλαισίωση τῶν συνεργείων τοῦ ἐράνου τοῦ Ε.Ε.Σ.

Αθήνα 27.9.1985
Αριθμ. Πρωτ. Βαθμ. Πρωτ.
Γ2/2688

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΘΝ. ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ Εφ. Πρωτ. Μ.Ε.
ΤΜΗΜΑ Δ'
Ταχ. Δ/ση: Μητροπόλεως 15 (10185 ΑΘΗΝΑ)
Πληροφορίες: Α. Γεωργακοπούλου
Τηλέφωνο: 3235879

- ΠΡΟΣ
Νομαρχίες τοῦ Κράτους
1. Δ/σεις καί Γραφεία ΜΓΕ,
ΜΤΕΕ καί ΔΕ
2. Σχολεία ΜΓΕ, ΜΤΕΕ καί ΔΕ
(μέσω διευθύνσεων καί γραφείων)
3. Πρότυπα καί Πειραματικά σχολεία
ΚΟΙΝ.: 1. Νομαρχίες τοῦ Κράτους
2. Ελληνικό Ερυθρό Σταυρό
Λυκαβηττοῦ 1
10672 ΑΘΗΝΑ

ΘΕΜΑ: "Ερανός τοῦ Ε.Ε.Σ.

Ο Ελληνικός Ερυθρός Σταυρός με το ἔγγραφό του 1169/9.9.85 γνωστοποίησε ὅτι ο ετήσιος ἔρανος γιά τήν ενίσχυση τοῦ ἔργου του δα διεξαχθεῖ ὡς εξής.
ΑΘΗΝΑ-ΠΕΙΡΑΙΑ-ΠΑΤΡΑ-ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Από 3 μέχρι καί 10 Νοεμβρίου 1985 «ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΕΡΑΝΟΥ»
ΛΟΙΠΕΣ ΕΠΑΡΧΙΑΚΕΣ ΠΟΛΕΙΣ: 7 Νοεμβρίου, ἡμέρα Πέμπτη
ΚΩΜΟΠΟΛΕΙΣ, ΧΩΡΙΑ καί ΛΟΙΠΗ ΥΠΑΙΘΡΟ: 10 Νοεμβρίου 1985, ἡμέρα Κυριακή.

Επειδή εἶναι γνωστό το Εθνικό καί ἀνθρωπιστικό ἔργο, που ἐπὶ ἕναν αἰῶνα ἔχει ἐπιτελέσει ο Ε.Ε.Σ. στη χώρα μας, παρακαλοῦμε να συστήσετε με ἐγκυκλιό σας στους Δ/ντές τῶν σχολείων τῆς δικαιοδοσίας σας να προβάλλουν το ἔργο αὐτό, τόσο με ομιλίες πρὸς τους μαθητές, ὅσο καί με τήν πραγματοποίηση ἐράνου μεταξύ τῶν μαθητῶν στα σχολεία.

(Συνέχεια στή σ. 6)

ΕΟΡΤΑΣΙΜΕΣ ΕΥΧΕΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΙΝΕΣΕΙΣ

ΤΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΟΡΕΣΤΗ ΛΟΥΡΙΔΗ

ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ
ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

ΒΟΗΘΟΥ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ
ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΤΩΝ ΕΡΥΘΡΩΝ ΣΤΑΥΡΩΝ ΚΑΙ
ΕΡΥΘΡΩΝ ΗΜΙΣΕΛΗΝΩΝ

Κ. ΕΝΡΙΚΕ ΝΤΕ ΛΑ ΜΑΤΑ
ΚΑΙ ΕΝΤΕΤΑΛΜΕΝΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΟΥ ΤΟΥ ΣΤΑ
ΙΑΤΡΟΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Τίς ἅγιες αὐτές ἡμέρες τῆς Χριστιανοσύνης καί τοῦ γλυκοχαράγματος τοῦ καινούργιου χρόνου 1986, ὁλόψυχα εὐχαριστῶ τά ἐθνικά καί διεθνή Μέλη τοῦ 'Ερυθροσταυρικοῦ Κινήματος γιά τήν ἐμπιστοσύνη πού μᾶς ἔδειξαν καί γιά τήν ὑψηλή τιμή πού μᾶς ἔκαναν.

Στόν ἐθνικό μας χῶρο, εἰλικρινά ἐπιθυμῶ καί πάλι, νά επικαλεσθῶ τήν ἀνάγκη νά ἀκολουθήσουμε τό νέο σύνδημά μου: «'Εμπρός, ὅλοι ἐνωμένοι, γιά ἕνα νέο καί σύγχρονο 'Ελληνικό 'Ερυθροσταυρικό Κίνημα».

'Η ἐξασφάλισις μιᾶς ἀπολύτης ὁμοφωνίας εἶναι δύσκολη καί μερικές φορές ὑποπτη, ὅταν μάλιστα ἀφορᾷ σέ μεγάλους 'Οργανισμούς σάν τόν δικό μας. 'Η ὑπαρξη ὅμως μιᾶς πλειοψηφίας καί μιᾶς μειοψηφίας «ὑγιῶς σκεπτομένης καί ἡθικῶς ἐνεργούσης», ἀποτελεῖ τό χαρακτηριστικό γνώρισμα ἑνός πραγματικά ζωντανοῦ, ἀληθινά ἐντιμοῦ καί ὑποδειγματικά δημοκρατικοῦ Σώματος.

Υπάρχουν βέβαια -καί δά ὑπάρχουν πάντα- οἱ διαχωριστικές γραμμές, πού δά χωρίζουν τήν πλειοψηφία ἀπ' τήν μειοψηφία. Στούς μεταξύ μας ἄριστους καί «ἐπαίοντας» ἐναπόκειται ἡ «ὑγιής» φροντίδα τῆς συνενώσεως τῶν δυνάμεων καί τῆς χαράξεως μιᾶς ἰδεατά συγκλίνοῦσας πορείας, πού δά ἐκπροσωπεῖ τή βασική, τήν δεμελιώδη, ἀρχή τῆς ἐνότητος τῶν Μελῶν τῶν 'Εθνικῶν Συλλόγων τῶν 'Ερυθρῶν Σταυρῶν καί τῶν 'Ερυθρῶν 'Ημισελήνων τοῦ κόσμου, γιά τήν εὐρύτερη προβολή καί παγκόσμια ἐπι-

κράτηση τῆς εὐγενέστερης 'Ιδέας τοῦ 19ου αἰῶνος, τῆς 'Ερυθροσταυρικής.

Τά 290 ἑκατομμύρια σήμερα ἐνεργά, δηλαδή τακτικά, Μέλη τῆς Διεθνούς 'Ερυθροσταυρικής Οἰκογένειας, ἃς διδάχθουν ἀπό τίς ἐμπειρίες τοῦ παρελθόντος, ἃς «ἀπεμπολήσουν» τήν ματαιοδοξίαν καί ἃς διώξουν τήν ἀπαισιοδοξία, πού μαραζώνουν τήν σωστή δράση, ἃς χρησιμοποιήσουν σωστά τό ἀνεξάντλητο ἡθικό καί ὑλικό δυναμικό πού διαθέτουν, ἃς ἐργασθουν γιά τήν «ἐν παντί» ἐπιβολή τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων, τήν διασφάλιση τῆς ἀσφάλειας καί τῆς εἰρήνης, ὡς καί γιά τόν σεβασμό ὅλων τῶν ἐλευθεριῶν.

Τό ἔργο τοῦτο εἶναι μεγάλο καί επίπονο καί μάλιστα ἰδιαίτερα βαρὺ καί ἐπιμοχθο γιά τοὺς ἡγέτες τῶν 'Εθνικῶν μας ἀδελφικῶν Συλλόγων καί τοῦ Διεθνούς μας Κινήματος, γι' αὐτοὺς πού, κατανάγκη, ἔχουν ἰδιαίτερη εὐθύνη ἀπέναντι στήν 'Ερυθροσταυρική Κοινότητα.

Σ' ὅτι ἰδιαίτερα ἀφορᾷ τό 'Ελλαδικό 'Ερυθροσταυρικό Κίνημα, σάν κύρια ἀποστολή μου πιστεύω στήν ἀποκατάσταση τῆς πίστεως τῶν νέων στήν 'Ερυθροσταυρική 'Ιδεολογία καί, γιά τήν πραγματοποίηση αὐτοῦ τοῦ ἱστορικοῦ ρόλου, δά φροντίσω, μ' ὅλες μου τίς δυνάμεις καί μαζί μέ τοὺς ἄριστους Συνεργάτες μου τοῦ Κ.Δ.Σ. καί τοὺς ἄλλους εὐγενικοὺς καί πανάξιους συμπαραστάτες μου, νά χαράξουμε σωστές προοπτικές γιά τό μέλλον τῆς 'Ελληνικῆς 'Ερυθροσταυρικής Νεότητος.

Ἄς προσηλυτίσουμε, λοιπόν -μέ τήν καλή ἔννοια τοῦ ὄρου- τούς νέους μας στό πνεῦμα τῆς Ἀμφικτιονίας καί τοῦ Ἑρρίκου Ντυνάν. Ἄς ἀποτινάξουμε τό πνεῦμα τῆς ἀδιαφορίας καί τῆς στασιμότητος. Ὁ Ἑρυθρός Σταυρός εἶναι μιᾷ παγκόσμια ἐπαναστατική ιδέα, εἶναι ἕνα Κίνημα συνεχῶς ἀνανεούμενο κι ἐκσυγχρονιζόμενο, ἕνα Κίνημα πού στηρίζεται καί «προωδεῖται» κυρίως στά νειᾶτα καί ἀπό τά νειᾶτα, στά νέα παιδιά καλῆς δελήσεως καί ἰσχυρῆς δυναμικότητος, πού δά ἐργασθοῦν ἐπίμονα καί καλοπροαίρετα γιά ν' ἀποβεῖ τό Κίνημα αὐτό ἔδρα καί χώρος ἐλευθερίας, κοινωνικῆς δικαιοσύνης, ἀτομικῆς ἀξιοπρέπειας, ἀγάπης καί ἀλληλεγγύης, χώρος καί ἔδρα πραγματικῆς συνεργασίας καί εἰρήνης.

Οἱ νέοι μας εἶναι καί πρέπει νά γίνουν καί νά μείνουν μιᾷ πολύ ὑπολογίσιμη δύναμη γιά τό Ἑλληνικό Ἑρυθροσταυρικό Κίνημά μας. Γι' αὐτό, ὁ Ε.Ε.Σ. δά ἐξορμήσει καί πάλι, μέσα στό 1986, γιά μιᾷ καινούργια ἐκστρατεία προσελκύσεως στήν ἐρυθροσταυρική πίστη ὅσων νέων καί ἀξιόλογων συνδιασωτῶν τῆς.

Σ' αὐτούς πού ἤδη ὑπάρχουν, σ' αὐτούς πού ἤδη -καί ἄσχετα μέ τήν ἡλικία τους -ἐδελοντικά μοχθοῦν γιά τήν ἐπικράτηση τῶν ἐρυθροσταυρικῶν ιδεωδῶν μας, ἀπευδύνω τήν ἔκκληση νά συνεχίσουν νά ἀφιερώνουν τόν πολίτιμο γιά

τόν κοινό κι ὠραῖο ἀγῶνα χρόνο τους, τήν ἀνεξάντλητη ἐνεργητικότητά τους, τό καλοπροαίρετο καί «ἀνιδιοτελές» δόσιμό τους γιά τό τιμητικό προνόμιο -τό ἀκριβοδίκαια κερδισμένο ἀπ' τούς παλούς συνδιασῶτες τους, 108 ὁλόκληρα ὡς τώρα χρόνια-, νά ἀνήκουν στήν ἔνδοξη καί λαοφιλή καί μεγάλη σέ ἔργα κοινωφελῆ Ἑλληνική Ἑρυθροσταυρική Οἰκογένεια.

Εὐχομαι, γενικώτερα, τό ἐμπνευσμένο καί τό πανανθρώπινο κήρυγμα τῆς ἐρυθροσταυρικῆς κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης καί ἀγάπης σάν μέθοδος, σάν τρόπος ἀτομικῆς, κοινωνικῆς, κοινοτικῆς καί διεθνούς ζωῆς, νά φωτίζει τή συνείδηση καί σκέψη τοῦ σημερινοῦ ἀνθρώπου καί νά γίνει ἕνα πραγματικά παγκόσμιο Εἰρηνικό Κίνημα Σωτηρίας τοῦ σύγχρονου κόσμου μας.

Εὐχομαι, τέλος, ἀπό καρδιάς στούς Ἑρυθροσταυρίτες ὅλου τοῦ κόσμου, νά εἶναι τό 1986 ὑγιεινό, χαρούμενο, ἀποδοτικό σέ ὑψηλές συλλήψεις καί πράξεις καί ἡ κάθε σκέψη καί ἐνεργεία τους νά ἔχει σάν δεμέλιο ἀκλόνητο τά ἀνθρωποπρεπῆ, τά ἀνθρωποκεντρικά καί τά ἀνθρωπιστικά ἰδανικά τοῦ Διεθνούς μας Κινήματος.

(Συνέχεια ἀπό τή σ. 4)

Σε περίπτωση που θα ζητηθεῖ καί η συμβολή των μαθητῶν γιά τήν πλαισίωση των συνεργειῶν του εράνου μπορείτε νά δέσετε στη διάθεσή τους μόνο μαθητές του Γυμνασίου που δα επιθυμοῦν καί εφόσον δέν δα παρακωλύεται ἡ μαθητική εργασία.

1. Γραφεῖο κ. Υπουργοῦ (7497/13.9.85)
2. Γραφεῖο κ. Υφυπουργοῦ
3. Δ/νση Ε.Φ. Προγρ. ΜΕ-τμήμα Δ' (3), τμήμα Γ' (2)
4. Δ/νση Εφ. Προγρ. ΜΤΕΕ
5. Δ/νση Εφ. Προγρ. ΔΕ-τμήμα Δ' (3)

Ο Υφυπουργός
Π. ΜΩΡΑΛΗΣ
Ακριβές ἀντίγραφο
Ο Προϊστάμενος

ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΟΡΕΣΤΗ ΛΟΥΡΙΔΗ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΚΑΙ ΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΕΡΥΘΡΟΣΤΑΥΡΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ

Ὅλοι περιμέναμε ὅτι ἡ «Παγκόσμιος Διακήρυξις τῶν Ἀνθρώπινων Δικαιωμάτων» θά ἀποτελοῦσε θετικό σταθμό στήν ἀνέλιξη τοῦ ἐξανθρωπισμοῦ καί κυρίως τῆς «ἡμερώσεως» τῆς ἀνθρωπότητος. Σ' αὐτό, σκόπευε καί ἡ σχετική ἀπόφασις τῆς Γενικῆς Συνελευσεως τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, πού ἐγκρίθηκε ἀπ' αὐτήν στίς 10 Δεκεμβρίου 1948.

1948-1985. Τριάντα ἐπτὰ ὁλόκληρα ἀπό τότε χρόνια πέρασαν. Τί προσκόμισαν τά χρόνια αὐτά στό διάβα τους γιά τόν ἐξανθρωπισμό τῶν λαῶν; Εἶναι δυνατόν ὁ ἔντιμα καί λογικά προβληματιζόμενος ἄνθρωπος νά ὑποπέσει σήμερα στήν ἀνεπίτρεπτη αὐταπάτη τῆς ἀποδοχῆς τῆς ἀνύπαρκτης ἐξασφαλίσεως τῆς ἀνθρωπίνης ἀξιοπρεπειᾶς; Δέν θά ἀποτελοῦσε φρικτό ξεγέλασμα τοῦ ἑαυτοῦ μας, δεινὴ πλάνη, ἂν δέν ἀναγνωρίζαμε τήν καί στίς ἡμέρες μας ἀκόμη ὕπαρξη πολυποικίλων καί πολυἀριθμῶν παραβιάσεων τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου, παραβιάσεων που συνεχίζονται σχεδόν σ' ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου;

Σάν Πρόεδρος τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ, ἐπανειλημμένα ἔχω καί διεθνῶς ἐπισημάνει καί σκληρά μάλιστα στιγματίσει τήν ἀνεπίτρεπτα καί ἀπαράδεκτα, γιά τήν παγκόσμια συνείδηση, συνεχιζόμενη δραματική ἔλλειψη πληροφορήσεως γιά τήν τύχη τῶν 1619 Ἑλληνοκυπρίων αἰχμαλώτων καί ἀγνοουμένων τῆς Κυπριακῆς τραγωδίας τοῦ 1974.

Ἄλλο θλιβερό παράδειγμα, οἰκτρότατα ἀπογοητευτικό γιά τήν ἐφαρμογή τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων, εἶναι ἡ Βόρειος Ἡπειρος, ἡ Κύπρος, ἡ Κωνσταντινούπολις, ἡ Ἰμβρος καί ἡ Τένεδος, γιά νά ἀναφερθῶ μόνο στό χώρο τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Τρίτη ἤδη φορά -μέ βάση τήν θεμελιώδη ἀρχή τοῦ ἀνθρωπισμοῦ πού διέπει τόν διεθνῆ Ἑρυθροσταυρισμοῦ ἔχω ἐπισημάνει στόν κ. Πρόεδρο τοῦ Διεθνούς Κομιτάτου τοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ τό γεγονός τῆς καταπατήσεως τῶν στοιχειῶδων ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων τῶν δύστυχων ἀδελφῶν μας τῆς Βορείου Ἡπείρου.

Ἀκόμη καί ἡ ἔλλειψη πληροφορήσεως γιά τήν διαβίωσή τους προσδίδει τραγική διάσταση στή σύγχρονη συγκλονιστική δοκιμασία βασικῶν ἀρχῶν τοῦ Ἀνθρωπισμοῦ καί τροφοδοτεῖ τήν καταλυτική ἀμφιβολία γιά τήν ἀποτελεσματικότητα καί συνέπεια τῆς διασφαλίσεως καί προστασίας στοιχειῶδων ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων.

Ἔτσι, ὁ Ἑλληνικός Ἑρυθρός Σταυρός, ἐμπνεόμενος, παρακινούμενος καί παρορμώμενος ἀπό τίς θεμελιώδεις καταστατικές ἀνθρωπιστικές ἀρχές τοῦ Διεθνούς Ἑρυθροσταυρικοῦ Κινήματος καί ἀπό τήν ἐνεργό εὐαισθησία του σέ κάθε μορφῆς καί φύσεως ἀνθρώπινη κακουχία καί ταλαιπωρία, ἐπικαλέσθηκε, μόνος ἢ μαζί μέ τόν Μακαριώτατο ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κύριο Σεραφεῖμ, ὡς καί μέ τόν Μακαριώτατο τ. Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος Κύριο Ἰερώνυμο, τόν καί Πρόεδρο τῆς «Διεθνούς τῆς Ἀγάπης» τήν παρέμβαση τοῦ Προέδρου τοῦ Διεθνούς Κομιτάτου τοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ κυρίου Ἀλεξάντερ Χαιή γιά τήν ἀνάληψη ἐπίσημης καί δραστηρικῆς ἐνέργειας τοῦ μεγάλου Διεθνούς Εἰρηνιστικοῦ Ὄργανισμοῦ μας, πρὸς ἐπίτευξη τουλάχιστον πληροφορήσεως κι ἐνημερώσεως τῆς Διεθνούς, τῆς Ἑλληνικῆς καί τῆς Κυπριακῆς κοινῆς γνώμης, τόσο γιά τήν τύχη τῶν 1619 Ἑλληνοκυπρίων καί Ἑλλαδιτῶν αἰχμαλώτων

καί άγνωσμένων όσο καί γιά τούς όρους διαβίωσης των βορειοηπειρωτών αδελφών μας καί τήν εφαρμογή, ως προς αυτούς, των αρχών της Παγκόσμιας Διακηρύξεως των Άνθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Ποϋ, λοιπόν, αυτή ή πολυθρύλητη, αυτή ή τόσο «καυχησιάρα» παγκόσμιος ήθική τάξις; Γιατί, ή τόσο άνεπίτρεπτα ένοχη άνοχή του Όργανισμού των Ήνωμένων Έθνών σ' όσους διαπράττουν εγκλήματα κατά των ανθρωπίνων δικαιωμάτων καί επιδεικτικά παραμένουν ασύδοτοι καί άτιμώρητοι;

Ός πότε ή ανθρωπότης θά αποτελεΐται από άτομα αλληλοϋποβλεπόμενα, αλληλοεκμεταλλεόμενα, αλληλομισούμενα κι αλληλοφονευόμενα;

Σήμερα, επέτειο της 10ης Δεκεμβρίου του 1948, μπορώ νά τονίσω στους αγαπητούς μου Έρυθροσταυρίτες καί μάλιστα τούς λαμπρούς νέους της Έλληνικής Έρυθροσταυρικής Νεότητος – αυτό πού πρίν από πολλά πολλά χρόνια τόνιζα από του Ακαδημαϊκού βήματος του Πανεπιστημίου Αθηνών στους τότε σπουδαστές μου: «έξαφανίστε τήν δυστυχία, τό άγχος, τό μίσος άπ' τόν κόσμο. Χαρίστε στους συνανθρώπους σας τήν έλευθερία, λίγη αγάπη, λίγη εϋτυχία. Σεβασθείτε τήν προσωπικότητά τους. Έξασφαλίστε τήν τροφή τους. Δώστε τους αυτοπεποίθηση καί δουλειά. Βεβαιωθείτε πώς μόνο έτσι θά δημιουργηθεί ένας κόσμος υγιής, ένας κόσμος σωματικά καί ψυχικά πιό ώραιος, ένας κόσμος, όσο είναι δυνατό, εϋτυχισμένος. Μόνο έτσι ή ανθρωπότητα θά αποτελεΐται από εϋγενικές υπάρξεις. Έτσι μόνο, παγκόσμια –κι όχι μόνο άπατηλά νομοθετικά– θά επικυρωθεί ό σεβασμός στην σωματική άκεραιότητα καί στην αξιοπρέπεια του ανθρώπου, θά εξασφαλισθεί ή ικανοποίηση των ζωτικών αναγκών του ατόμου, ή έλευθερία της σκέψης, του λόγου, της έκφρασης, της θρησκείας, του τύπου, της διακινήσεως των ιδεών, του αληθινά ελεύθερου συνδικαλισμού καί διαλόγου, ή άπαλλαγή από τόν φόβο, τήν ένδεια, τήν έκμετάλλευση, τήν πείνα, τά σεξουαλικά εγκλήματα σέ βάρος παιδιών, πού «είσάγονται μαζικά καί φθηνά» από χώρες της Ανατολής κ.ά. εγκλήματα κατά της αξιοπρέπειας, της έλευθερίας καί της αυτοδιαθέσεως του ατόμου.

Γενικότερα, «τό εγκληματικό φαινόμενο» δέν είναι πιά ένα νομικό ή νομικίστικο ή ποινικό μόνο πρόβλημα, αλλά πρέπει ν' αντιμετωπίζεται σαν ένα κοινωνικο-πολιτικό πρόβλημα της εποχής μας, όπως αναγράφει σέ έκτενή κι έμπεριστατωμένη έκθεσή του νέος μέν άλλ' ικανός θιασώτης της δικανικής έπιστήμης καί λαμπρός Έρυθροσταυρίτης ό κ. Π. Δέγλερης, ό όποιος ειδικά έκπροσώπησε τόν Έλληνικό Έρυθρό Σταυρό στο 7ο Συνέδριο Έγκληματολογίας του Όργανισμού των Ήνωμένων Έθνών, πού πραγματοποιήθηκε στο Μιλάνο από 26/8-6/9/1985, γιά νά τιμηθούν καί νά έορτασθούν καί τά 40 χρόνια ζωής του Ο.Η.Ε., τά όποια συνέπεσαν έφέτος μέ τό «Διεθνές Έτος Νεότητος».

Είθε σύντομα νά διαπλασθεί παγκοσμίως ένας «άνθρωπινότερος» χώρος γιά κάθε άνθρωπο καί, σέ τελευταία ανάλυση, νά επιτευχθεί ό πραγματικός «έξανθρωπισμός» των λαών, ό πλήρης σεβασμός της ανθρωπίνης αξιοπρεπείας καί ή ουσιαστική κατοχύρωσις της έλευθερίας του ατόμου.

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΟΡΕΣΤΗΣ ΛΟΥΡΙΔΗΣ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ Ε.Ε.Σ.

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΝΩΡΙΖΟΥΝ ΚΑΛΑ ΟΛΟΙ ΟΙ ΕΡΥΘΡΟΣΤΑΥΡΙΤΕΣ ΚΑΙ ΝΑ ΕΦΑΡΜΟΖΟΥΝ ΠΙΣΤΑ

Οί επτά θεμελιώδεις αρχές του Διεθνούς Κινήματος
των έθνικών Συλλόγων των Έρυθρών Σταυρών
καί των Έρυθρών Ήμισελήνων

5. ΕΘΕΛΟΥΡΓΙΑ - ΕΘΕΛΟΝΤΙΣΜΟΣ

(συνέχεια καί τέλος)

δ) Πνεϋμα εξυπηρετήσεως (Esprit de Service)

Τέταρτη καί τελευταία ιδιότης του αυτοπροαίρετου έθελοντικού χαρακτήρος του Έρυθροσταυρίτη είναι τό έμφυτο –ή καί επίκτητο ένιοτε– πνεϋμα εξυπηρετήσεως του συνανθρώπου. Παρόλο ότι τό πνεϋμα εξυπηρετήσεως δέν διατυπώθηκε σαν θεμελιώδης αρχή του Έρυθροσταυρισμού, αποτελεί έν τούτοις τήν ζωτική δύναμή του καί είναι άρρηκτα δεμένο μ' αυτή τήν ίδια τήν ύπαρξή του.

Έδώ, θά δανεισθούμε σκέψεις σοφών της αρχαίας Ελλάδος, μεγάλων Ίεραρχών, αλλά καί Έρυθροσταυριτών ή φίλων του Έρυθροσταυρισμού, όπως αναγράφει τίς τελευταίες ό ύπέρροχος στοχαστής καθηγητής Jean Pictet στο βιβλίο του «Commentaires sur les Principes Fondamentaux de la Croix-Rouge», 1979, σ.σ. 73 έπ.

Πώς όμως εκφράζεται τό πνεϋμα αυτό εξυπηρετήσεως; Η μεγάλη φίλη της ειρήνης καί έμπνεύστρια του ίδρυτου του Έρυθρού Σταυρού Έρρίκου Ντυνάν, ή Bertha von Suttner έλεγε: «μετά τό αγαπώ, τό ωραιότερο ρήμα του κόσμου είναι βοηθώ». Αλλά ό έθελοντής Έρυθροσταυρίτης χρειάζεται καί κάτι άκόμη γιά νά εκφρασθεί περισσότερο καί βαθύτερα κι αυτό τό άνάγραψε ό Γάλλος Φιλόσοφος Έρρίκος Bergson καί είναι τό «συμπλήρωμα της ψυχής».

Κι ό Jean G. Lossier (Les civilisations et le service du prochain, 1958, σ. 202) έγραψε: «ύπηρετώ σημαίνει δίνω, θυσιάζω ένα κομμάτι άπ' τόν έαυτό μου, άπ' αυτό πού κατέχω προς χάριν του συνανθρώπου». Θά μπορούσαμε νά προσθέσουμε έμεις οι Έλληνες ότι αυτό επιτυγχάνεται μόνο μέ τό «γνώθι σαυτόν» του Σωκράτη, ό όποιος τίποτε τό αναγκαιότερο δέν έλογίζετο, παρά τό νά εξετάζει κανείς τόν έαυτό του καί τούς άλλους καί έλεγε ό «ό άνεξέταστος βίος ού βιωτός άνθρωπος». Ό δέ Πλάτων στόν Χαρμίδη,

(167α') έγραφε «τί τε τυγχάνει ειδώς καί τί μή», αναφερόμενος σ' αυτόν πού έχει σαφή γνώση γιά τίς δυνάμεις τους καί τόν προορισμό του. Αλήθεια όμως, πώς μπορούμε νά βρούμε καί νά γνωρίσουμε τούς άλλους, άν δέν γνωρίσουμε, κι άν δέν βρούμε πρώτα τόν έαυτό μας; Όσο πλουσιώτεροι σέ συναισθήματα είμαστε, τόσο πλουσιώτερο έργο θά αποδώσουμε. «Διδάσκαλος καί οδηγός γίνεται μόνον εκείνος, ό όποιος έδίδαξε καί άνεκαίνισε τόν ίδιον τόν έαυτό του πρώτον καί αγαπά τούς άλλους ως έαυτόν», έλεγε ό Προφήτης Ίερεμίας. Ό Γρηγόριος ό Θεολόγος τόνιζε: «Δεί πρώτον φώς γενέσθαι καί ύστερον άλλους φωτίσαι», καί ό Απόστολος των Έθνών, ό θεΐος Παϋλος διδασκε: «Ό γάρ πās νόμος έν ένί λόγω πεπλήρωται, έν τῷ αγαπήσεις τόν πλησίον σου ως σεαυτόν».

Οί παραπάνω αλήθειες ύποστηρίζονται καί από νεώτερους στοχαστές, σαν τόν Jacques Chenevierre, πού πιστεύει στο γεγονός ότι «ύπηρετώ τόν Έρυθρό Σταυρό σημαίνει, εκπληρώ τάμα». Κι ό νεώτερος αυτός στοχαστής στοιχεί στο άξίωμα του Σοφοκλέους, κατά τό όποιο μιά εϋγενική πράξις αυτοανταμείβεται. Αύτός πού ύπηρετεί είναι εϋτυχής κάμνοντας τούς άλλους εϋτυχείς.

Καθένας μας, λοιπόν, δικαιούται καί όφείλει νά προσφέρει βοήθεια. Καί τελειώνω μέ τόν όρκο πού δίνουν τά Μέλη του Έρυθρού Σταυρού της Κούβας: «Ό Έρυθροσταυρίτης προσφέρει τή ζωή του στην ύπηρεσία της ανθρωπότητος, θεωρεί όλους τούς ανθρώπους αδελφούς του, συναισθάνεται τά παθήματά τους σαν δικά του καί προσπαθεί νά τούς ανακουφίσει, σέβεται τήν ανθρωπινή ζωή καί είναι έτοιμος νά διακινδυνεύσει τήν διά του γιά νά σώσει ζωές συνανθρώπων του, καταδικάζει τήν βία et εύχεται ή ειρήνη νά είναι παγκόσμια».

Καθηγητής
ΟΡΕΣΤΗΣ ΛΟΥΡΙΔΗΣ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ Ε.Ε.Σ.

Γίνε χρήσιμος καί μετά τό τέλος της ζωής σου. Γίνε Δωρητής σώματος.
Προσφέρεις Υγεία καί Ζωή άκόμα στόν συνάνθρωπό σου καί συνέχεια στή ζωή του σώματός σου.

Έπιτροπή Δωρητών σώματος Ε.Ε.Σ.
Κεντρικά Γραφεία Ε.Ε.Σ. - Λυκαβητού 1 - τηλ. 3613565.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ
ΝΕΟΤΗΤΟΣ
ΑΛΚΙΒΙΑΔΟΥ 4
ΑΘΗΝΑ 104 39

ΠΡΟΣ
ΤΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ ΤΩΝ
ΜΑΘΗΤΙΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Φίλοι μαθητές,

Ο Ελληνικός Ερυθρός Σταυρός Νεότητος που έχει την αναφορά του στους νέους αποκλειστικά, επιθυμεί να επικοινωνήσει μαζί σας για να σας ευχηθεί κάθε στιγμή στις σπουδές σας πρώτα και στις ευγενικές για το μέλλον σας επιδιώξεις έπειτα.

Με την επικοινωνία αυτή θέλει ακόμα να σας κάνει γνωστό, ότι επιθυμεί να εγκαινιάσει μία ζωντανότερη και διαρκέστερη σχέση και συνεργασία μαζί σας, αφού ο λόγος υπάρξεώς του δεν είναι παρά η αναφορά του αυτή στην Ελληνική νεότητα. Καί πρέπει να σας πούμε ότι κύριος και βασικός σκοπός του είναι η καλλιέργεια και προώθηση των ανθρωπιστικών αρχών και η υπηρεσία πάνω απ' όλα της μοναδικότητας της ανθρωπίνης προσωπικότητας.

Κύριο μέσο επικοινωνίας με τα νιάτα της χώρας μας είναι το Περιοδικό του «Ελληνικός Ερυθρός Σταυρός Νεότητος», που πιστεύουμε, ότι ίσως δεν σας είναι άγνωστο. Η όλη ύλη του είναι προσαρμοσμένη στα διαφέροντα της ηλικίας σας και στοχεύει στους παραπάνω σκοπούς. Πρέπει δε να σας γνωρίσουμε από την πρώτη αυτή ευκαιρία επικοινωνίας μας ότι, είναι ανοιχτό σε συνεργασία σ' αυτό εφ' όσον βέβαια γίνονται ελεύθερα αποδεκτές οι αρχές του. Επί πλέον, σαν ένα βήμα κι ένας τρόπος συνεργασίας, μαζί με την γνωριμία μ' αυτό, είναι και η σύστασή του και η προσπάθεια κυκλοφορίας του ανάμεσα στους συμμαθητές σας, με την υπευθυνότητα που σας δίνει η αντιπροσώπευσή τους στο σχολείο σας ως συμβουλίων μαθητικών Κοινοτήτων. Θεωρούμε, ότι είναι μία δυνατότητα περαιτέρω αγαθοποιού δράσης σας και επωφελούς επίδρασής σας στο μαθητικό χώρο.

Για οποιαδήποτε πληροφόρηση σχετικά με τα όσα σας γράφουμε μπορείτε να αλληλογραφήσετε ή να απευθυνθείτε χωρίς δισταγμό στα Κεντρικά γραφεία της υπηρεσίας μας. Θα μας δώσει πολλή χαρά.

Με τις καλές ελπίδες, ότι θα δελήσετε να αρχίσουμε την συνεργασία μας αυτή και τις καλύτερες ευχές μας,

ΣΑΣ ΧΑΙΡΕΤΟΥΜΕ ΜΕ ΑΓΑΠΗ
ΤΟ ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

Ερυθροσταυρίτη δόσε έλπίδα στον πάσχοντα συνάνθρωπό σου που είναι ανάπηρος ή κινδυνεύει ή ζωή του. Μπορείς να τον βοηθήσεις με τη προσφορά σου σαν Δωρητής σώματος.

Επιτροπή Δωρητών σώματος Ε.Ε.Σ.
Κεντρικά Γραφεία Ε.Ε.Σ. - Λυκαβηττού 1 - τηλ. 3613565

ΧΡΙΣΤΟΣ ΓΕΝΝΑΤΑΙ

Καί πάλι τά βλέμματα της ανθρωπότητας θά συναντηθούν στο ταπεινό σπήλαιο της Βηθλεέμ. Οί άνθρωποι θά οδοιπορήσουν από τά πλέον απόμακρα σημεία της γής γιά νά ζητήσουν και νά προσκυνήσουν τόν «τεχθέντα βασιλέα». Τό νήπιο της φάτνης θά σταθεί και πάλι στό κέντρο της ζωής των. Ύμνοι θά ψαλούν και έορταστικά θά άντηχήσουν οί καμπάνες των Χριστουγέννων. Η ζωή θά άναστείλει τήν μονόρουμη πορεία της. Θά αφήσει τόν άνθρωπο νά θυμηθεί ότι είναι άνθρωπος. Κι έτσι αποδεσμευμένος από τήν καθημερινότητα, έλεύθερος, θά προσπαθήσει νά ζήσει ό,τι τό πιό μεγάλο έγινε ποτέ στόν κόσμο. Θά παραμερίσει σ' αυτή τή στιγμή του χρόνου τήν όξύτητα των προβλημάτων πού τόν άπασχολούν. Θά άπωθήσει κάθε άλλη σκέψη και θά άγνοήσει τήν ταραχή της ζωής. Τά πάθη πού δηλητηριάζουν τήν ύπαρξη ατόμων και λαών θά κατασιγάσουν και αυτά. Μία αίθρια, τόσον άλλωστε έπιθυμητή, θά κυριαρχήσει μέσα στόν διπλό βαρύ χειμώνα, στόν όποιον ζει και άγωνιά ό σημερινός κόσμος. «Χριστός γεννάται». Ο γλυκόφθογγος ήχος θά άκουσθεί πανευφρόουνος και έλπιδοφόρος από μυριάδες χείλη. «Χριστός γεννάται» θά άναβλύσει από άναρίθμητες καρδιές, γιά νά πλημμυρίσει μέ τήν άρμονία του τή γή. Άνθρωποι από τούς όμιχλώδεις όρίζοντες του βορρά και τούς καθαρούς ούρανούς του νότου, μέ τά ίδια αισθήματα θά έορτάσουν όμόψυχα τό μεγάλο γεγονός. Μιά άδελφοσύνη αισθημάτων θά δημιουργηθεί, παρά τήν ποικιλότητα πού δημιούργησε ανάμεσά τους τό κακό. Όλοι οί φραγμοί θά έκμηδενισθούν και τά διαχωριστικά τείχη θά πέσουν. Θά τούς ένώσει ό Ένας, ό Ειρηνοφόρος. Εκείνος πού γεννήθηκε στό σταύλο γιά νά βασιλεύσει στίς καρδιές. Θά ένωθούν όταν γονατιστοί θά τόν προσκυνούν στό μυστικό σπήλαιο της Ίουδαίας. Καί τό γεγονός αυτό είναι τό μεγάλο θαύμα και τό μεγάλο δώρο. Αυτή έξάλλου είναι ή άποστολή του τεχθέντος στόν κόσμο, όπως τήν εξήγγειλε τήν νύχτα της γεννήσεώς Του ή ούράνια άγγελική στρατιά στόν πανανήσεώς Του ή «επί γής ειρήνη». Ο διχασμένος άνθρωπος θά εύρισκε τήν έσωτερική του ένότητα πού θά του τήν εξασφάλιζε μόνον ή άρμονία των σχέσεών του μέ τόν Άρχοντα της ειρήνης. Αυτή ή έσωτερική ειρήνη - δώρο ούράνιο και άπόκτημα γιά τόν άνθρωπο - προϊόν της ειρηνεύσεώς του μέ Εκείνον, θά είχε σαν συνακόλουθο τήν κάθε μορφή ειρήνης στίς σχέσεις των ανθρώπων όλων, πού είναι πάντα έκφραση και συνέπιά της.

Τήν νύχτα της Γεννήσεως, πού τήν αντιπαρήλθαν άδιάφορα οί άνθρωποι του καιρού της, χωρίς νά υποπτεύονται τί μέγα έτελεσιουργείτο μεταξύ των, έτελείωνε ή ζωή ενός κόσμου και άρχιζε ένός νέου κόσμου ή ζωή. Η όριοθετική γραμμή περνούσε άκρι-

βώς από τό σπήλαιο της Βηθλεέμ. Από τήν νύχτα εκείνη θά έφεγγε μία νέα ήμέρα. Μία νέα θά άρχιζε δημιουργία. Ένας νέος κόσμος θά άνεπλάθετο. Φώς γεμάτος και άλήθεια και άγάπη. Τό βρέφος της φάτνης, «ό Υιός όμως και Λόγος του Θεού» θά γινόταν ό άναδημιουργός του κόσμου. Γι' αυτό και ήλθε στόν κόσμο. Γιά νά έμφυσήσει και πάλι πνεύμα ζωής στήν φθαρμένη εικόνα Του και νά χαράξει δρόμο νέο μέσα από τήν πολυδαίδαλη πορεία της πλάνης. Θά έβγαζε τόν άνθρωπο από τά πελάγη της άγωνίας, από τήν άφώτιστη νύχτα άκάρπων άναζητήσεων, πνευματικών περιπετειών και από άτελεσφόρητες περιπλανήσεις σέ άναζήτηση της άλήθειας. Όλόφωτος και χαρωπός θά γινόταν ό δρόμος του. Πορεία στό φώς θά ήταν ή πορεία του. Τά όρια της υπάρξεώς του θά έκτείνοντο πέρα από τά δεσμά του χρόνου, στήν αιωνιότητα.

Τό βρέφος της Βηθλεέμ, «ό τεχθείς Βασιλεύς», μπήκε στήν ζωή ατόμων και λαών ως φώς και τούς καταύγασε και ως άλήθεια πού τούς έλευθέρωσε. Από τήν νύχτα εκείνη ή πορεία του κόσμου κατά κυριολεξία άλλαξε. Η φάλαγγα των πιστών πού τόν έδέχτηκαν ως Σωτήρα είναι άναρίθμητη. Τά εύγενέστερα πνεύματα έσκυψαν και τόν προσκύνησαν εύλαβικά. Δώρα του πρόσφεραν τά τάλαντά τους. Κι Εκείνος τούς τά άντιπρόσφερε πολλαπλάσια και εξαγίασμένα και τούς όρισε σαν τόν καλύτερο σκοπό χρησιμοποίησε των τήν ύπηρεσία του ανθρώπου. Κι άκόμη τούς έπλημύρισε μέ τό φώς Του, τό ίδιο φώς της Γεννήσεως. Τούς έδωσε σκοπό στή ζωή, τούς έδίδαξε τόν άγώνα και τήν θυσία.

(Συνέχεια στή σ. 12)

13

ση της Ελληνικής Κυβέρνησης γι' αυτόν τό σκοπό, όπό-
τε, τά έξοδα λειτουργίας θά τά αναλάβει η Διεθνής Όμο-
σπονδία τών Έρυθρών Σταυρών καί τών Έρυθρών
Ήμισελήνων. Έτσι, ό Ε.Ε.Σ. καί ή Ελλάδα μας θά ξαναγι-
νουν πόλος έλξεως τής διεθνούς αναγνωρίσεως σάν Έρυ-
θροϋ Σταυροϋ καί Χώρας - μέλους τών Διεθνών Συμβάσεων
τής Γενεύης, πού άσκούν έμπρακτα τήν άγάπη καί τήν
καλωσύνη, πού ξέρουν νά ευεργετούν αυτούς πού άτύχησαν
καί πού φροντίζουν νά τούς μετατρέψουν από προβληματι-
κά σέ οικογενειακά, άτομικά καί κοινωνικά χρήσιμα άτο-
μα, άσχετα άπ' τήν έθνική, φυλετική, θρησκευτική, πολιτι-
κή καί φιλοσοφική άκόμη τοποθέτηση τών άτόμων τούτων.

4). Καί ένα άκόμη μεγάλο κατόρθωμα τού Ε.Ε.Σ.

Όπως ξέρετε, πρίν από 8 περίπου χρόνια, στίς 15 Αυγού-
στου 1977, ό Ε.Ε.Σ. δημιούργησε άπ' τό μηδέν τόν Σταθμό
Υγείας καί Κοινωνικής Προστασίας τού Ε.Ε.Σ. στά Άνω
Λιόσια, όπου, καί μέ τήν συμπαράσταση τής Τοπικής Αϋ-
τοδιοίκησης, βρήκανε τήν υγεία, τήν κοινωνική φροντίδα,
τήν επιμόρφωσή τους καί τή σιγουριά τους 5.000 οικογένει-
ες, πού ήταν χρόνια καί χρόνια στερημένες από Κέντρο
Υγείας καί Κοινωνικής Προστασίας.

Στό Σταθμό μας αυτό τών Άνω Λιοσίων, Φίλοι μας Έρυ-
θροσταυρίτες, γιατροί δέκα διαφόρων ειδικοτήτων, πηγαί-
νουν εκεί, έκ περιτροπής, καί εξασφαλίζουν στόν εκεί κό-
σμο πού τούς λατρεύει, ό,τι πολυτιμότερο έχει ό άνθρωπος:
τήν υγεία καί τήν ψυχοπνευματική προστασία του.

Σέ λίγο χρόνο ένα άκόμη τέτοιο σημαντικό Κέντρο Υ-
γείας καί Κοινωνικής Προστασίας ετοιμάζουμε νά ιδρύ-
σουμε σ' ένα μεγαλύτερο Δήμο, στό Δήμο Καματερού.
Έκει, πλάι στήν εκκλησία Άγιος Γεώργιος, ή εκκλησία
προσφέρει ένα μεγάλο διόροφο οίκημα, ό Δήμαρχος κ.
Κατσαρός τόν έξοπλισμό 10 ιατρείων διαφόρων ειδικοτή-
των καί ό Ε.Ε.Σ. θά αναλάβει τήν όργάνωση, τή λειτουργία,
τήν άποστολή Άδελφών Νοσοκόμων, τήν εξασφάλιση ό-
ρισμένου σύγχρονου έξοπλισμού καί τήν παροχή αναλώσι-
μου φαρμακευτικού, κλινικού καί εργαστηριακού υλικού,
ώς καί τήν γενική έποπτεία γιά τήν εύρυθμη κι άποδοτική
λειτουργία τού νέου αυτού κοινωφελούς ιατροκοινωνικού
Όργανισμού.

Άγαπητοί μου Φίλοι,

Δέν θά σ'ας κουράσω μέ έκτενή επαναληπτική άναφορά
στίς ιατροκοινωνικές καί προνοιακές προσφορές τού Ε-
Ε.Σ. Υπενθυμίζω μόνο:

- Τό Δρακοπούλειο Κέντρο Αίμοδοσίας μέ τή Μονάδα
Μεσογειακής Αναιμίας τού Ε.Ε.Σ. (Άλκιβιάδου 4),
όπου επιβιώνουν 300 Έλληνόπουλα καί άπ' όπου συγ-
κεντρώνονται έτησίως περί τίς 25.000 φιάλες αίμα, πού
διατίθενται δωρεάν στά παιδιά μας αυτά καί σέ διάφο-
ρα Νοσοκομεία τής Χώρας. Τό 77% τού αίματος αυτού
πρόέρχεται από άλτρουϊστές αίμοδότες.
- Τήν δημιουργία Σώματος Έθελοντών Ειδικών Δωρη-
τών Αίματος καί Τραπεζών Σπανίων Όμάδων Αίμα-
τος.

— Τήν λαμπρή συνέχεια τής προσφοράς άνεκτίμητων
ύπηρεσιών από τούς Σταθμούς μας Α' Βοηθειών, πού
φέτος φρόντισαν πάνω από 195.000 άτομα.

— Τά Νοσηλευτικά μας Ίδρύματα, πού, σέ συνεργασία
μέ τό Κράτος, νοσήλεψαν φέτος 27.112 άρρώστους κι
έξετασαν στά έξωτερικά τους ιατρεία 65.596 άτομα,
πού είχαν άμεση κι επείγουσα ανάγκη.

— Τό Σώμα τών Άδελφών Νοσοκόμων μας, πού, πανέ-
τοιμο γιά κάθε περίπτωση πολεμική ή ειρηνική, διαθέ-
τει όλόκληρη στρατιά από 16.000 Άδελφές, πού φρον-
τίζουν γιά τήν Δημόσια Υγεία, γιά τά ήλίκιωμένα καί
άπομονωμένα άτομα, γιά τήν περίθαλψη στό σπίτι καί
γιά τήν επάρκεια τού Νοσηλευτικού Προσωπικού στή
χώρα μας.

— Τίς Σχολές Άδελφών καί τά Κέντρα Υγείας, καί Πρα-
κτικής Έκπαιδεύσεως Νοσοκόμων καί τών ΤΕΙ στόν
τομέα τής Δημόσιας Υγιεινής, πού έξυπνέτησαν έ-
φέτος 22.173 άτομα.

— Τήν λαμπρή μας Κοινωνική Πρόνοια, μέ τό τεράστιο
Κοινωνικό καί Κοινοτικό της έργο καί πρό πάντων γιά
τό ξακουστό της ΚΑΠΗ Νέου Ήρακλείου, πού κατά
τήν όμολογία τής τ. Υφυπουργού Υγείας καί Προνοί-
ας κας Κυπριωτάκη, υπήρξε τό πρώτο καί ύποδειγματι-
κό ΚΑΠΗ σ' όλη τήν Ελλάδα.

— Τήν δακτυλοδεικτούμενη καί στό έξωτερικό άκόμη
σπουδαία Υπηρεσία Άναζητήσεών μας, μέ τίς συνε-
χείς καί μεγάλες επιτυχίες της στήν άνεύρεση τών
άγνοουμένων προσώπων.

— Τό Σώμα τών Έθελοντών Σαμαρειτών μας, πού πάνω
από 50 χρόνια προσφέρει άνεκτίμητες άνθρωπιστικές
ύπηρεσίες σ' ότι έκτακτο καί δύσκολο συμβαίνει στή
χώρα μας.

— Τήν Έρυθροσταυρική Νεολαία μας, πού άποτελεί,
έκτός άπ' όλα τά άλλα τά τρανά καί τά μεγάλα, τόν
άσφαλέστερο κρικο γιά τή δημιουργία διεθνούς πνευ-
ματικής συνεργασίας, εκτιμήσεως, άγάπης καί ειρή-
νης.

Δέν είναι λοιπόν, άγαπητοί μας Φίλοι καί Συμπαραστά-
τες, τόσες πολλές καί τόσο μεγάλες οι προσφορές τής Όρ-
γάνωσής μας, πού νά δικαιολογούν τήν παράκλησή μας γιά
στήριξή της, πάντα, καί μάλιστα τώρα κατά τόν έτήσιο
Έρανό της;

Ποιά άλλη Όργάνωση έξυπηρετεί τό Κράτος καί τό Λαό
αυτόν καί πάντα, στόν πόλεμο καί στήν ειρήνη, στίς φυσι-
κές θεομηνίες, κάθε λεπτό τής κάθε ήμέρας τού χρόνου,
εργάσιμης ήσχόλης καί μάλιστα τόσο αϋθόρμητα, τόσο
έθελοντικά καί τόσο καλωσυνάτα;

Βοηθείστε μας, λοιπόν Φίλοι μας, μ' όλες τίς σοβαρές
δυνατότητες πού έχετε καί σάν φορείς τής 4ης Έξουσίας.

Καί διαδόστε, παρακαλούμε, τό νέο μας σύνθημα:

«Έμπρός, όλοι μαζί, ένωμένοι, γιά ένα καινούργιο Έλ-
ληνικό Έρυθροσταυρικό Κίνημα».

Σ'ας εύχαριστώ

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΗ ΠΟΙΗΣΗ

Τού κ. ΔΗΜ. Κ. ΚΟΥΤΣΟΥΛΕΛΟΥ

Έπίτιμου Έπόπτη Δημ. Έκπ/σεως
Γενικού Γραμματέα Ε.Ε.Σ. Νεότητος

«Άγάπες ώ! φανείτε πάλι έμπρός μου,
αυγές τής πίστης, χρυσαυγές τού κό-
σμου

κι άς μέ βλέπει μέ τό μάγο σας τό φώς
ό άνθρωπος τόν άνθρωπο, άδελφός!...»

(Κ. Παλαμάς)

Μιά γλυκύτατη νοσταλγία μ'ας κυριεύει, κάθε χρόνο,
όταν φθάνουν οι άγιες, μεγάλες καί χρονιάρες αυτές
μέρες. Η άνθρωπινή μορφή, σμιλεμένη άπ' τίς δοκιμασί-
ες τής ζωής καί τή φθορά τού χρόνου, αλλάζει καί ή ψυχή
σκιρτά από συγκίνηση κι ευτυχία. Μιά δύναμη ζωής έρχε-
ται στή γή, γιά νά συνεχίσει τήν αιώνια πάλη μέ τό γερα-
σμένο κόσμο καί τό θάνατο. Οι θείες αυτές μέρες μοσοχο-
βολούν από εύλογημένες άναμνήσεις. Μέρες γαλάζιες
καί εύωδιασμένες, γεμάτες άσπρα καί λαμπερά σύννεφα,
σάν εκείνη τή φωτεινή νεφέλη, πού τύλιξε τόν Κύριο στήν
κορυφή τού βουνού. Μένουν βέβαια χαραγμένες στά
βάθη τής ψυχής μας καί ξαναγυρίζουν, μέ τά αιώνια φτε-
ρά τους, στό νοϋ μας, ένω άκούεται νά κρούει ένας υπέ-
ροχος άρμονικός ήχος, πού αναδίδουν οι ψυχικές χορ-
δές. Άφησαν μέσα τους τό μεγαλύτερο άπόθεμα ψυχι-
κών έξάρσεων καί υπέροχης μαγείας.

Οι άγιες αυτές μέρες, γιορτές τής καρδιάς, τής μνήμης
καί τής περισυλλογής, μ'ας πλημμυρίζουν μ' έντονη συ-
ναισθηματικότητα κι ένα ισχυρό συναίσθημα μ'ας παρορ-
μά νά θυμηθούμε έξάρσεις τής νεοελληνικής ποίησης,
πού, μέσα σέ ύποβλητική άτμόσφαιρα, μέ τό έκτυφλωτι-
κό άστρο καί τούς ταπεινούς ποιμένες, άποτελούν εύχα-
ριστήριους ύμνους πρós τό μεγάλο θαύμα, τό πανάχραν-
το μεγαλείο τού Χριστιανισμού.

Οι ποιητές μας, μέ τούς στίχους τους, αναβρυσμένους
άπ' τίς εύλαβικές καρδιές τους, τραγουδούν τή Γέννηση
τού Θεάνθρωπου, πού άνοιξε, μέσα στή νύχτα, τό δρόμο
τής σωτηρίας, τής έλπίδας καί τής λύτρωσης. Ψέλλουν τό
Θείο Βρέφος, πού, μέσα στους φοβερούς πάγους καί στά
πολλά χιόνια, έχάρισε στήν ανθρωπότητα τό αιώνιο φώς
τής άγάπης, τής ειρήνης καί τής αλήθειας. Ζωντανεύουν
τό μυστήριο τής θείας εύδοκίας καί γίνονται οι μεγαλό-
σωμοι κήρυκες τής νέας κοσμογονίας, έκφραζόντας τή
βαθύτερη ψυχική δύναμή τους.

Πρώτος, ό μεγάλος έθνικός ποιητής μας Κωστής Πα-
λαμάς, μέ μία γλυκιά προσευχή, ίκετεύει τήν εύνοια τού
Θεανθρώπου γιά διαρκή άγνότητα, πού είναι καί δική
μας προσευχή:

«Χριστέ μου, κράτα μέ μακριά άπ' τίς κακίες τού
κόσμου.
Στή φάτην θρέφος, όσο ζω, νά Σέ λατρεύω δός μου!
Κι όταν θά ρθει άπό Σέ σταλτός ό χάρος νά μέ πάρει,
κάμε σά θρέφος νά σταθώ μπροστά στή Θεία Σου
Χάρη.

Χριστέ μου, δός μου στους σεισμούς, στίς τρικυμίες
τού κόσμου,
πάντα νά στέκω άτράνταχτος καί νάναι ό λογισμός
μου.

Τό φώς από τό μυστικό, πού χύνονταν άστέρι,
όταν γιά Σένα στή Βηθλεέμ τούς μάγους είχε φέρει».

Ό έξοχος κι άγαπημένος ποιητής μας Γεώργ. Δροσίνης
αφιερώνει υπέροχους στίχους:

«Στήν άγια νύχτα τή Χριστουγεννιάτικη λυγούν τά πό-
δια.

Καί προσκυνούν γονατιστά τή φάτην τους τ' άδολα
βόδια.

Κι ό ζευγολάτης ξάγρυπνος δωρώντας τα σταυροκοπι-
έται.

Καί λέει μέ πίστη άπ' τής ψυχής τ' άπόβαθα «Χριστός
γεννιέται».

-*-

Στήν άγια νύχτα τή Χριστουγεννιάτικη κάποιοι ποιμέ-
νες

ξυπνούν από φωνές ύμνων μεσούρανες, στή γή σταλ-
μένες.

Κι άκούονται τά Ώσανά άπ' άγγέλων στόματα στό
σκόρπιο άέρα.

Τό διαλαλούν τά χειμαδιά λιοφώτιστα μέ τή φλογέρα».

Ό πονεμένος ποιητής μας, ό «τραγουδιστής τού χωρι-
ού καί τής στάνης», Κώστας Κρυστάλλης ψέλλει, μέ γνή-
σια θρησκευτική κατάνυξη κι εύλαβική όμορφιά, τό ξε-
μέρωμα τών Χριστουγέννων στό Μεσολόγγι στόν «καλό-
γηρο τής Κλεισούρας».

«Ξημέρωναν Χριστούγεννα. Η εκκλησιαίς σημαί-
νουν.

Κουνιούνται τά καμπαναριά καί ή φωναίς, πού θγαί-
νουν

άπ' τό βαθύ καί διάπλοτο κάθε καμπάνας στόμα,
μοιάζουν Χερουδικούς ψαλμούς, σάν άπ' τό ούράνιο
δῶμα.

Χιλιάδες τά Χριστούγεννα τά τραγουδούν άγγέλοι.
Καί κάθε άχτίδα από ψηλά, πού κάθε άστέρι στέλλει,
μοιάζει άγγελική ματιά. Θρησκεία, γλυκειά μάνα
τί όμορφη δίνεις έσύ λαλιά καί στήν καμπάνα».

Ό θερμός τραγουδιστής καί λαμπρός ποιητής μας Στέ-
λιος Σπεράντζας τραγουδεί τό 1940, όταν ή Ελλάδα γρά-
φει τό θρυλικό έπος της στά χιονισμένα Ήπειρωτικά
βουνά:

«Χριστούγεννα. Κι όρθός σάν κυπαρίσι
στά βράχια ένας σκοπός, χιόνια γεμάτα,
προσεύχεται: «Χριστέ μου, άς λάμψη τ' άστρο,
πού όδήγησε τούς μάγους κι άς φωτίση
τού δριάμβου νά περάσουμε τή στράτα,
έμεις, πού είν' ή καρδιά μας σάν τό κάστρο».

(Συνέχεια στή σ. 28)

Γίνε χρήσιμος καί μετά τό τέλος τής ζωής σου, γίνε Δωρητής σώματος.

Έπιτροπή Δωρητών σώματος Ε.Ε.Σ.

Κεντρικά Γραφεία Ε.Ε.Σ. - Λυκαβηττού 1 - τηλ. 3613.569

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΕΝΣΑΡΚΩΣΕΩΣ

Τοῦ κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ Ε. ΖΗΣΗ

Ἑκπαιδευτικοῦ Λογοτέχνη

«... Ἰδοὺ ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει καὶ τέξεται υἱόν καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἑμμανουήλ». (Ἡσαίας ζ', 14)

Χριστούγεννα!

Παγκόσμια χριστιανική γιορτή, πού συγκινεί βαθύτατα κάθε χριστιανική καρδιά καί συναγείρει τά πλήθη τῶν εὐλαβῶν Χριστιανῶν κάθε γεωγραφικοῦ πλάτους καί μή-
κους πρὸς πανηγυρικό ἑορτασμό τῆς μεγάλης, τρισάγιας καί κοσμοϊστορικῆς ἡμέρας! «Μητρόπολιν τῶν ἑορτῶν» ἀποκαλεῖ τὴ σημερινὴ μεγίστη γιορτὴ τῶν Χριστιανῶν ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσορρήμων τῆς Ἐκ-
κλησίας! Ἐναντέλλει σήμερα ἡ ἐξ ὕψους Ἀνατολή! Ὁ Θεὸς γίνεται ἄνθρωπος! Θεάνθρωπος! Ἡ θεία οἰκονομία γιὰ τὴ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου εἰσέρχεται στὸ σπουδαιότε-
ρο στάδιο τῆς, τὴν ἐπέμβαση Αὐτοῦ, πού εἶναι ὁ «προαιώνι-
ος, ὁ ἀπερίληπτος, ἡ ἐκ τῆς ἀρχῆς ἀρχή, τὸ ἐκ τοῦ φωτός
φῶς ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀθανασίας», ἡ σφραγίδα «τοῦ
ἀρχετύπου κάλλους». Ἐρχεται Ἐκεῖνος γιὰ νὰ σώσει τὸν
κόσμο ἀπὸ τὴν ἁμαρτία! Κλείνει οὐρανοὺς καί κατεβαίνει!
Μυστήριον ἀσύλληπτο ἀπὸ τὸν ἀνθρώπινο νοῦν! Ὁ Θεὸς
σαρκῶνεται ἐν μέσῳ ἀνθρώπων! Καὶ «ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο
καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν» (Ἰωάν. α', 14).

Οἱ θεοφόροι Πατέρες τῆς Ἀνατολῆς καὶ ἰδιαίτερος οἱ δύο ἀδελφοὶ Καπαδόκες, ὁ Μ. Βασίλειος καὶ Γρηγόριος ὁ Νύσσης, θεωροῦν τό μέγα καὶ ἀνεξιχνίαστο θαῦμα τῆς ἐν-σάρκωσης τοῦ Λόγου, ἐκτός τῶν ἄλλων, «καί ὡς θαυμαστόν ἔργον τῆς ἀνεκφράστου ἰσχύος τοῦ Θεοῦ».

Ἐάν κατὰ τὴν δημιουργίαν τοῦ κόσμου λάμπει ἡ θεία παντοδυναμία, κατὰ τὴν Ἐνανθρώπισην, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὴν βάση τῆς ἀναδημιουργίας τοῦ ἀνθρώπου, λάμπει ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, γιατί ὁ σαρκωθεὶς Θεὸς ἔρχεται σὲ μᾶς ὄχι ἀπὸ ἀνάγκη δικαίᾳ του, ἀλλὰ ἀπὸ ἀγάπῃ πρὸς ἡμᾶς! Ἐρχεται ὁ Κύριος, ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ μέ τὴν Ἐνανθρώπισή του ἐνώνει τὸ θεῖο μέ τὸ ἀνθρώπινο καὶ ὁδηγεῖ τὸν ἄνθρωπο στὴ λύτρωση καὶ στὴ θέωση. Στὸ πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ συντελεῖται τὸ μεγαλύτερο μυστήριον, τὸ μεγαλύτερο θαῦμα στὴν Ἱστορία τοῦ κόσμου, δηλ. ἡ ἔνωση τῆς ἀνθρώπινης φύσης μέ τὴ θεία καὶ ἄρα ἡ θεοποίηση τοῦ ἀνθρώπου.

Ἀλλὰ γιατί ἦρθε ὡς Θεάνθρωπος καὶ ὄχι ὡς Θεός με ὅλη του τῇ δόξᾳ; Γιατί «ἡμεῖς οὐδέποτε τό μέγεθος τῆς δόξης αὐτοῦ βαστάζειν ἠδυνάμεθα». Αὐτός μποροῦσε νά ἔλθει πρὸς ἡμᾶς «ἐν τῇ ἀφθάρτῳ αὐτοῦ δόξῃ», ἐπειδὴ ὁμοῦς ἦτο ἀδύνατον ἡμεῖς νά ἀνθέξωμεν τὴν ἀφαντὴ δόξα του, «ἤλθεν οὐχ ὡς αὐτός ἠδύνατο, ἀλλ' ὡς ἡμεῖς αὐτὸν δεῖν ἠδυνάμεθα».

Ἔρχεται ὡς Θεάνθρωπος καὶ ὄχι ὡς Θεός «ἐπειδὴ τὸ τῆς θεότητος πρόσωπον οὐδεὶς ἠδύνατο ἰδεῖν ζῶν». Γι' αὐτὸ ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ «ἀνέλαβε τὸ τῆς ἀνθρωπότητος πρόσωπον, ἵνα τοῦτο ἰδόντες ζήσωμεν».

Ἐάν ὁ Κύριος δὲν παρουσιάζετο μέ σάρκα ἀνθρώπων θά ἐγίνετο «πρόξενος ἀπωλείας», καί ὄχι σωτηρίας «διὰ τό μή φέρειν τοὺς ἀνθρώπους ἢ συμμετρησαι τήν χάριν» ὅπως γράφει ὁ Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος.

Ἐάν δὲν συγκατέβαινε πρὸς ἡμᾶς «διὰ τοῦ συντροφίου σώματος» ἐλάχιστοι θὰ τὸν ἀκολουθοῦσαν. Ἡ μᾶλλον οὐδέ ἐλάχιστοι παρὰ μόνον, ὁ Μωϋσῆς! ὅπως γράφει ὁ Νικ. Βασιλειάδης στὸ ἔργο του «Χριστιανισμός καὶ Ἀνθρωπισμός» (σελ. 386), ὁ ὁποῖος καὶ συνεχίζει: «Ἀλλὰ καὶ πάλιν αὐτὸς θὰ ἠξιῶντο νὰ ἴδῃ «τοῦ Θεοῦ τὰ ὅπισθεν» καὶ τίποτε ἄλλο. Ὁ Υἱὸς ὅμως κατερχόμενος πρὸς ἡμᾶς σωματικῶς «γίνεται χωρητὸς» καὶ προσιτὸς καὶ κατανοητὸς ἀπὸ ὅλους. Ἡ δόξα, παρατηρεῖ ὁ ἱερός Χρυσόστομος, ἡ ὁποία περιήστραψε τὸ πρόσωπον τοῦ Μωϋσέως ὅταν κατέβαινε ἀπὸ τὸ Σινᾶ, καθίστα τὸν προφήτην «ἀπρόσιτον» εἰς τὸν λαόν. Διὰ τοῦτο ὁ Μωϋσῆς ὁμιλῶν εἰς τοὺς Ἰσραηλίτας ἐκάλυπτε τὸ πρόσωπόν του. Ἀλλ' ἡ δόξα τοῦ Λόγου ἦτο ἀσύγκριτος πρὸς ἐκείνην τοῦ Μωϋσέως. Ἐάν λοιπόν οἱ ἄνθρωποι δὲν ἠδύνατο νὰ ἀτενίσουν καὶ πλησιάσουν «τὴν δόξαν τοῦ δούλου», πῶς θὰ ἠδύνατο νὰ ἀτενίσουν καὶ πλησιάσουν «γυμνὴν τὴν θεότητα» τοῦ Θεοῦ καὶ Λόγου; Ὡστε ἡ ἀνθρώπινη σὰρξ ἐγένετο τὸ «κάλυμμα», διὰ τοῦ ὁποίου καθίστατο ὁ Θεὸς προσιτὸς εἰς τὼς ἀνθρώπους. Ἀκόμη, τὸ ὅτι ὁ Θεὸς Λόγος προσλαμβάνει τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν, ἐκφράζει τὴν εὐνοίαν, τῆς ὁποίας ἀπολαύει τὸ λογικὸν πλάσμα τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τὸν Δημιουργόν του».

Ἦρθε ἡ Θεάνθρωπος, γιατί ἐάν ἐρχόταν μόνον ὡς ἄνθρωπος «οὐκ ἂν ἐγένετο μεσίτης» δικός μας πρὸς τὸν Θεόν, γιατί «ἔπρεπε καὶ Θεῷ διαλέγεσθαι». Ἐάν ἐρχόταν μόνο ὡς Θεός καὶ πάλι «οὐκ ἂν ἐγένετο μεσίτης» γιατί ἐκεῖνοι γιὰ τοὺς ὁποίους μεσίτευσε «οὐκ ἂν ἐσώζοντο αὐτόν». Ἐπομίζεται λοιπὸν τίς τεράστιες εὐθύνες τῶν ἀνθρώπων καὶ πληρώνει στό Σταυρὸ τοῦ Γολγοθᾶ τὰ βαριά χρέη ἐκείνων.

Πρέπει να υπογραμμισθεί ότι ο Υιός και Λόγος του Θεού
 έλαβε πλήρη και όλόκληρο τόν συγκεκριμένο άνθρωπο,
 πλην της αμαρτίας και όχι μέρος αυτού. Δεν έλαβε μόνον τό
 σώμα, γιατί δεν είναι μόνον τό σώμα, έκείνο τό όποιο
 σώμα, γιατί δεν είναι μόνον τό σώμα· άλλωστε πρώτα ά-
 άμάρτησε, αλλά ό σύνολος άνθρωπος· άλλωστε αυτή τήν
 μάρτησε ή διάνοια, ή σκέψη, ό νοϋς και κατόπιν αυτή τήν
 πρώτη κίνηση χρησιμοποιώντας ως όργανο γιά τήν άμαρ-
 τία τό σώμα. Τό αποτέλεσμα τής υπερφυσικής ένώσεως
 Θεού και άνθρωπου στό πρόσωπο του Ίησού Χριστού είναι
 μία ένιαία και άρμονική προσωπικότητα.

‘Ο Θεάνθρωπος Κύριος ούτε μειώνεται, αλλά ούτε και εξομοιώνεται με τόν άνθρωπο, ἀφ’ ενός μὲν διότι δέν προέσλαβε τήν ἀμαρτητική διάθεση τοῦ ἀνθρώπου, ἀφ’ ἑτέρου δέ γιατί διατηρεῖ ὁλόκληρη τή θεότητα. Ἡ γενομένη Θεία κίνηση τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου δέν ἀνήρρεσε ἀπὸ τῆς ἀπόλυτης μίᾱ ἀνείκαστος συγκατάβασης τῆς ἀπείρου θεότητος πρὸς τόν πεπερασμένο ἄνθρωπο. Ὁ Υἱὸς καί Λόγος τοῦ

(Συνέχεια στή σ. 33)

Χριστούγεννα 1941

Ἀκούγοντας τίς "Άγιες αὐτές μέρες τά κά-
λανα, νά βγαίνουν μ' αὐλωδικά ἀπό παιδικά σό-
ματα, ἄθελα μου ξαναγυρίζω μέ τῆς σκέψης τά
ἀνάλαφρα φτερά σαράντα τέσσερα χρόνια πί-
σω, ξαναζῶ τίς γιομάτες Ἐθνικό παλμό στιγμές
καί μέ θολή ματιά ξαναβλέπω μπροστά μου μιὰ
συντροφιά ἀπό καμμιὰ δεκαπενταριά παιδιά νά
τά λένε, μέ φωνή κάπως ραγισμένη, σέ σπίτια
καί μαγαζιά, ὁδηγημένα ἀπό εὐγενικές Κυρίες
καί Δεσποινίδες, οἱ ὁποῖες μέ συγκίνηση, παρα-
κλητικά συμπληρώνουν: «Δόστε καί σεῖς κάτω,
γιά χάρη Αὐτουνοῦ πού τή γέννηση του αὐριο
γιορτάζουμε, καί νᾶστε βέβαιοι ὅτι ἡ Θεϊκή συμ-
παράστασή του θά εἶναι παντοτεινά μαζί σας».
Καί τότε γινότανε τό πιά ἀξιοθαύμαστο, πού
μονάχα σέ παρόμοιες στιγμές μπορεῖ κανεῖς νά
διακρίνει. Τά μυστικά κελάρια ἀνοίγανε καί ὁ
καθένας μέ εὐχαρίστηση ἔδινε ἀπ' ὅ,τι γιά τή
φαιμέλια του φυλαγμένο εἶχε, κι ἄς ἦτανε τό πιά
πολύτιμο στή φοβερή τοῦ 1941 χρονιά, πού τή
ζωή μας ἀνεξίτηλα σημάδεψε καί ὀρόσημο πνι-
γμένης συμφορᾶς, ἀλλά καί φυλετικῆς ἀνάτα-
σης γίνηκε ἰδιαίτερα μάλιστα τίς ἅγιες αὐτές
μέρες, πού τίς προσμέναμε μέ καφτερή τήν πί-
κρα στά χεῖλη, ἀφοῦ γιά πρώτη φορά στή ζωή
μας θά ἀδειάζαμε τό ξέχειλο ἀπ' τό φαρμάκι
τῆς σκλαβιάς ποτήρι, καί πιότερο τά μικρά παι-
διά, τά ὁποῖα ἔπρεπε νά ζήσουνε καί νά δώσου-
νε στή Πατρίδα, τή γενιά ἐκείνη, πού τόση ἀ-
νάγκη τήν ἔχει πάντοτε, γιά νά συνεχίζει τήν
δοξαστή πορεία στή ζωή της.

Πρώτη κατοχική χρονιά, τή μαυρίλα τής οποίας μονάχα όσοι τή ζήσανε μπορούνε νά τή μολογήσουνε, γιά όλους τούς άλλους εἶναι κάτι τό πολύ ἀλαργινό, πέρα κι ἀπό τή φαντασία ἀκόμη· γι'αυτό εὐχόμαστε ὅλοι ἐμεῖς οἱ μεγάλοι πού τή ζήσαμε, νά μή τή ξαναζήσει ποτέ, πιά καμμιά τῆς φυλῆς μας γενιά.

Τό σχολειό μας, μαζί μέ τό τεράστιο Ἐθνικό ἔργον, πού στή φοβερή τῆς κατοχῆς περίοδο εἶχε τήν εὐθύνη, ἀνάλαβε νά σώσει καί ἑκατόν εἴκοσι φτωχά παιδιά, ἀπό τόν ἀργό, ἀλλά σίγουρο τῆς πείνας θάνατο. Καί τήν σταυροφορία του αὐτή τήν ἀρχίνησε ἀμέσως μέ τό ἄνοιγμα του τό Φθινόπωρο τοῦ 1941, στηριζόμενο στή λαμπρή συνεργασία εὐσυνειδήτων λειτουργῶν του: Κατίνas Φασιλῆ-Παπαβασιλείου, Χαριτίνης Παπαμιχαήλ-Σταυριανοῦ, Σοφίας Μαρκάκη-Βαρελλά καί τῶν διαλεχτῶν Κυριῶν καί Δεσποινίδων, πού ἀποτελοῦσαν τήν ἐπιτροπή, Ἑρμιόνης Μήτσου, (Προέδρου), Θεοδότης Βόντα (Ἀντιπρόεδρου), Μαρίκας Μπακούρου-Παπαμιχαήλ, Εὐαγγελίας Μ. Δεληγιάννη, Μαρίας Μ. Κιοσσέ, Παυλίνas Δ. Γκολεμά καί Μαρίας Α. Κατσογιώργη, Μελῶν.

Ἡ μεγάλη δράση τῶν Κυριῶν καὶ Δεσποινίδων αὐτῶν μέρα μετὰ τὴν μέρα ἐντυπωσίαζε καὶ περισσότερο, φτάνοντας στο ἀποκορύφωμα τῆς τίς "Ἀγίης τῶν Χριστουγέννων μέρες, πού τό τρανό τῆς ἐλπίδας νόημα δυνάμωνε τίς ἀγνές καρδιές τους, οἱ ὁποῖες ζοῦσαν ἀνασαίνοντας τό εὐλογημένο τῆς προσμονῆς ἀγέρι, πού θά-φερνε στό ἔργο τους ἐπιτυχία γιά δόσιμο ἀνακούφισης στόν πόνο, στήν πείνα, καί στήν θλίψη, πού ἡ βαρεία τοῦ καταχτητῆ μπλόκα στό πέρασμά της ἄφηνε.

Οἱ ἀπαντῶντες στό μικρό τοῦ Σχολείου μας Γραφεῖο συγκεντρῶσεις, μέ τίς τρανταχτά τολμηρές γιά τήν ἐποχή ἀποφάσεις, χαλυβδῶνανε τά νεύρα καί σφυρηλατοῦσανε τίς προσπάθειες μας, στίς ὁποῖες ἀβίαστα ἔδινε τήν ἀμέριστη συμβολή του ὁ θαυμάσιος ἄνθρωπος, ἀστυνομικός σταθμάρχης τοῦ τόπου μας τότε, ὁ Κώστας Θεοδωρόπουλος, ὁ ὁποῖος κοντά σ' ἄλλα, εἶχε ὑποχρεῶσει τοὺς πομπέμενες τῆς περιοχῆς, νά φέρουν καθε πρῶί ἀπό μιά ὀκιά γάλα ὁ καθένας τους στά Μαθητικά Συσσίτια. Μὲ τό γάλα αὐτό πού πίνανε κάθε πρῶί καί μέ τό φαγητό πού τρώγανε κάθε μεσημέρι ἑκατόν εἰκοσι

(120) παιδιά, μισά τή μιά μέρα και μισά τήν άλλη, σωθήκανε όλα στη φοβερή μέ τις έφιαλτικές μέρες χρονιάς του 1941-1942. Καί διατηρηθήκανε στη ζωή γερά, γιά ν' απολαύσουνε και νά χαρουνε τή μεγάλη τής 'Ανάστασης του Γένους ημέρα. Δραματικές βέβαια οι προσπάθειες και οι ενέργειες άμεσες. "Όλα έπρεπε να παιχτούν με πονηριά Ρωμέϊκη και έξυπνάδα Φυλετική. Τά λόγια νά μή μείνουν μονάχα λόγια, αλλά νά μεταβληθούνε όπωςδήποτε σέ έργα ζωντανά και χειροπιαστά.

Οι παραγωγοί του τόπου μας εύκολα μάς δίνανε κάθε φορά πού τους ζητάγαμε, λάδι, πατάτες, κουκιά, κρεμμύδια, έλιές λαχανίδες, λεμό-

νια, πορτοκάλλια και ό,τι ό καθένας τους έβγαζε. Οι ψαράδες μας φρέσκα χταπόδια, πού τό δάρσιμο τους και τό παραγούλισμα, γινότανε στίς πλάκες κάτω από τό Σχολείο, στη θέση Κουλούρι. Ασφαλώς και θά τό θυμούνται ακόμη όσοι από τους μαθητές μας, καταπιανόντουσαν μ' αυτό μαζί μου.

"Έτσι, άρχίνησαν τά Μαθητικά συσσίτια στον τόπο μας, τά όποια μέ τή βοήθεια του Ε.Ε.Σ. άργότερα και τής 'Ερυθράς 'Ημισελίνου, διατηρηθήκανε όλα τά φοβερά τής κατοχής χρόνια και σώσανε πολλά 'Ελληνόπουλα από τόν τρομερό τής πείνας θάνατο. 'Εδώ άξιζει ν' αναφέρουμε τά συσσίτια πού γινήκανε τίς πρώτες μέ-

Συσσίτιον 60 Συσσίτιον 29^η Δεκεμβρίου 1941. Ημέρα, Τρίτη
Είδος φαγητού: Κρέας μί σπαταίς

Κατηγορία	Είδος φαγητού	Μερίδα	Αριθμός	Ποσότητα	Τιμή	Συνολική	Σημειώσεις
Κρέας	48%	7.100	500	3.640	-	3.640	Μαγειρεύεται με πατάτες και λαχανικά
Γαρίφα	32%	4.320	60	210	-	210	Μαγειρεύεται με πατάτες και λαχανικά
Ψάρι	4%	240	30	9	-	9	Μαγειρεύεται με πατάτες και λαχανικά
Αποβλήτα	8%	120	30	30	-	30	Μαγειρεύεται με πατάτες και λαχανικά
Χαλαρότητα	8%	120	30	30	-	30	Μαγειρεύεται με πατάτες και λαχανικά
Χαλαρότητα	8%	120	30	30	-	30	Μαγειρεύεται με πατάτες και λαχανικά

Μαγειρεύεται με πατάτες και λαχανικά

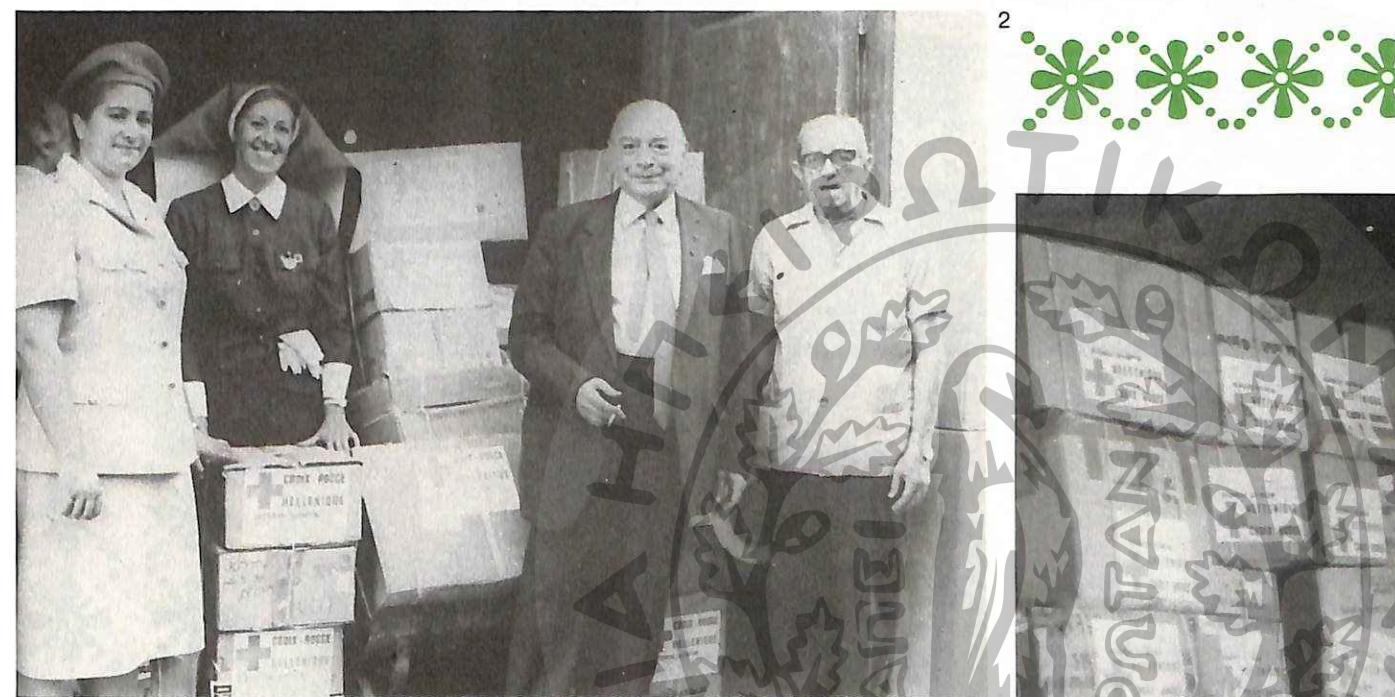
ρες των Χριστουγέννων, Παρασκευή 26/12/41, Δευτέρα 29/12/41, Παραμονή του 'Αγίου Βασιλείου 31/12/41, και τήν άλλη μέρα τής γιορτής 2/1/42, στά όποια τά παιδιά φάγανε, όπως στο πρόχειρο δελτίο πού παραθέτω φαίνεται, κρέας μέ πατάτες και μπόλικο λάδι. Αποτέλεσμα μιάς μεγάλης προσπάθειας ανθρώπων μέ καρδιά.

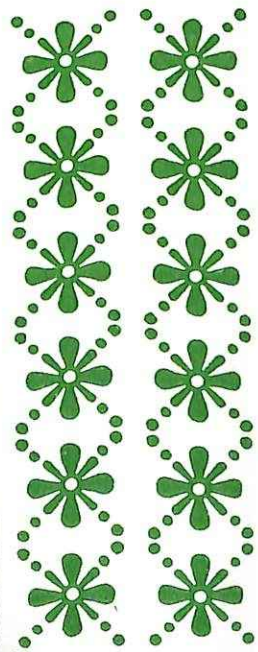
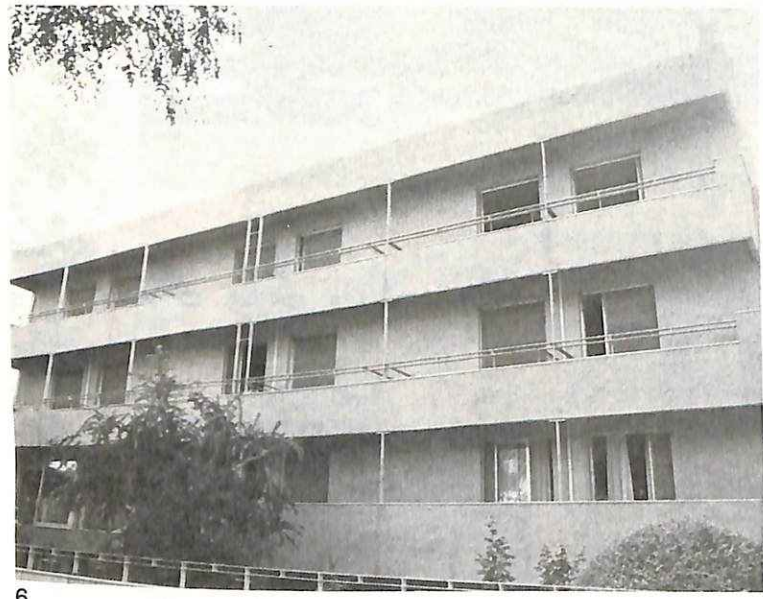
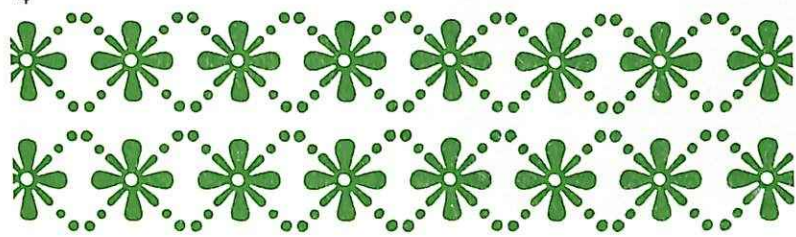
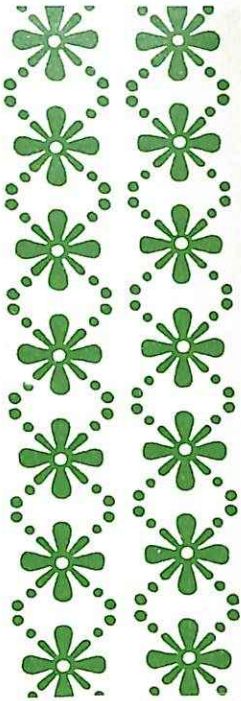
Ζωντανό τής Φυλής μας γνώρισμα στίς μεγάλες της ώρες, τό βάθος τής όποιας δέν μπορείς σήμερα νά έρευνήσεις, παρά μονάχα μέ τή φαντασία, κι αν αυτό τό ποθείς πραγματικά γιά νά

ιδείς και νά πιστέψεις στο θάμα πού στά λόγια δίνει σάρκα.

"Ας είναι εύλογημένοι από τό Θεό, όσοι ακόμα απ' αυτούς ζουνε, και Μακάριοι όσοι από τή ζωή γιά πάντα φύγανε, γιατί χάρη σ' αυτούς και τήν άκαταμάχητη θέληση τους, σωθήκανε και ζουνε όλα εκείνα τά φτωχά παιδιά στά μαύρα τής κατοχικής πείνας χρόνια και άντικρύσανε ξανά τής Λεύτερης Αύγης τό ξημέρωμα και ανασάνανε τό μυρωμένο της άγέρι.

Μιχάλης Παπαβασιλείου.

8

10

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟΙ ΣΤΟΧΑΣΜΟΙ

Χριστούγεννα του 1952 σ' ένα χωριό της Ανατολικής Μακεδονίας. Πονεμένα και τουτα τα Χριστούγεννα, όπως και τα περασμένα. Ο Έλληνας Δάσκαλος, περισσότερο από κάθε άλλο κρατικό υπάλληλο, νιώθει τούς πόνους του υπέροχου αγροτικού Λαού μας, γιατί ο ίδιος προέρχεται απ' τα σπλάχνα του.

Μιά βαριά όμιχλη σκέπασε απόψε ολόκληρο το χωριό. Κι ο δυνάτος βοριάς μας στέλνει τα χαιρετίσματά του απ' το αντικρινό χιονισμένο βουνό. Η νύκτα απλώθηκε παντού. Όλο το χωριό κοιμάται βαθειά. Μερικές σκέψεις δεν μ' αφήνουν να κοιμηθώ. Είναι τέσσερες μετά τα μεσάνυχτα. Καί, ξαφνικά, όλο το χωριό πλημμυρίζει από ένα χαρούμενο αλαλαγμό.

— Ντάν! ντάν! ντάν!— Ντάν! ντάν! ντάν! Χτυπάει η καμπάνα. Χριστούγεννα ξημερώνουν. Ο μικρός Χριστός γεννιέται μέσα στην καρδιά του χειμώνα, σάν μιά άνοιξιάνικη έλπίδα μέσα στά χιόνια.

Τί θρίαμβο κι έπισημότητα φέρνει απόψε, μέσα στην ψυχή μας, αυτός ο γλυκόλαλος ήχος της καμπάνας! Όλοι αυτοί οι άνθρωποι, πού τόν ακούν απόψε, νιώθουν σκιρτήματα ανέκφραστης χαράς μέσα τους. Είναι οι κουρασμένοι άνθρωποι της ζωής. Οι άνθρωποι μέ τα ροζιασμένα χέρια, πού μουσκεύουν τή γή μέ τόν τίμιο ιδρώτα τους —άνδρες, γυναίκες και παιδιά— και ζούν μέσα στό ψυχικό σκοτάδι τών δύσκολων καιρών μας. Πόση παρηγοριά κι απολύτρωση βρίσκουν απόψε στή χαρμόσυνη πρό-

σκληση, πού φθάνει πέρα απ' τό καμπαναριό του χωριού!...

«Νύχτα, γεμάτη θαύματα, νύχτα σπαρμένη μάγια», ψέλνει ο ποιητής μας.

Ξεκίνησα κι εγώ γιά τήν εκκλησία. Στο στενό δρομάκι μιά φωνή μ' έκαμε νά σταματήσω και ν' άφουγκραστώ:

«Νάνι - νάνι - νάνι - νάνι

τό παιδάκι μου νά κάνει!...»

Η καϊμένη ή Μάνα νουνούριζε το παιδάκι της. Ένα νανούρισμα σιγανό, γλυκό ήσυχο. Ένιωσα τήν εύτυχία της. Δοσμένη ολόκληρη στή θεία ευδαιμονία της και κλεισμένη μέσα στό περιβόλι του μητρικού φίλτρου, δεν έβλεπε γονατισμένους τσοπάνηδες νά προσκυνούν, ούτε άκουε τις ύμνωδιες τών Αγγέλων στόν ολόφωτιστο ούρανό. Προχώρησα, μέ πολλές σκέψεις, πού γέμισαν ολόκληρη τήν ψυχή μου μέ μιά έντονη συναισθηματικότητα και μιά νοσταλγία τών παιδικών μου χρόνων. Γύρισα κι εγώ, μέ τή σκέψη μου, στόν καιρό της κούνιας μου και στή γλυκειά μου μακρινή Μάνα... Πόση συγκίνηση και πόση εύγνωμοσύνη!

Στοργικές και άφοσιωμένες Μάνες έδημιούργησαν ολόκληρη τήν ανθρωπότητα. Μέσα στην κούνια και μέσα στό νανούρισμα της Μάνας μαζεύονται οι πόνοι, οι καϊμοί και οι λαχτάρεις γιά τό παιδί της. Κι απόψε, πού χτυπούν οι καμπάνες τήν έλευση του Χριστού μας στην γή, ξεχωρίζω, πέρ' απ' τούς Αγγέλους, τούς βοσκούς και τούς Μάγους, τό άνωτερο και θείο σύμβολο της

Μάνας και του Παιδιού. Η φαντασία μου και ή σκέψη μου πετούν στή Θεία Φάτνη, εκεί, πού ή Μάνα και τό Παιδί φέρνουν στόν κόσμο τή συμπόνια και τήν καλωσύνη, τή στοργή και τήν εύτυχία.

Η Μάνα! Η γλυκύτερη στόν κόσμο λέξη, πού συγκλονίζει όλη τήν ύπαρξή μας. Η Μάνα, πού πλάθει τις γενιές και τούς κόσμους, έχοντας μέσα της τό εύλογημένο μυστήριο της δημιουργίας. Η Μάνα - πνεύμα, ή Μάνα - στοργή, ή Μάνα - θυσία. Καί τό Παιδί! Ο καρπός της Μάνας. Τό στήριγμα του σπιτιού και του Έθνους. Ζωντανό κι άγνό μās άγκαλιάζει. Άλήθεια, απόψε, πού γεννιέται ο Χριστός μας, πόσα παιδάκια απλώνουν τά χεράκια τους ίκετευτικά γιά έλεημοσύνη, αντί νά χαίρονται, πού μās φέρνουν τό μήνυμα της χαράς και της αισιοδοξίας, ζητώντας μόνο τήν αγάπη μας!...

Τό Παιδί! Απ' αυτό πρέπει νά ξεκινήσουμε. Τό Παιδί άφετηρία και σκοπός, σύμβολο και ιδανικό μας. Έλληνες, νιώστε τόν πόνο τών παιδιών μας και σκύψτε εύλαβικά επάνω σ' αυτά. Γίνετε και σεις παιδιά, γιά νά θαυμάσετε τό μεγαλείο της ψυχής τους. Τό μέλλον της Πατρίδας μας έξαρτάται απ' τό Έλληνόπουλο. Βαριά ή εύθύνη όλων μας.

ΔΗΜ. Κ. ΚΟΥΤΣΟΥΛΕΛΟΣ

(Από τό βιβλίο του «ΔΑΣΚΑΛΙΚΟΙ ΠΑΛΜΟΙ»)

ΧΕΙΜΩΝΙΑΤΙΚΟ ΒΡΑΔΥ

Έξω πέφτει ανάλαφρο κι απαλό τό χιόνι
κι ο παππούς τ' αγγόνια του κοντά στο παρα-
γώνι
μάζεψε. Κι αρχίνησε η γιαγιά να γνέθει
με τη ρόκα, κάτασπρο και ζεστό μαλλί.
Χαμηλά κατέβηκαν τ' ουρανού τα νέφη
και νυχτέρι στήσανε μέσα στην αυλή.

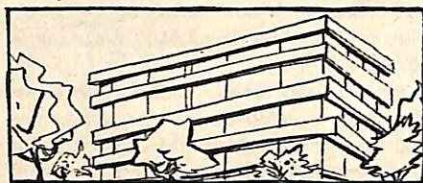
Ψήνονται τα κάστανα στη καμμένη θράκα.
Παραμύθι αρχίνησε η καλή γιαγιάκα!
Λέει για τους δράκοντες, για τους βασιλεία-
δες,
για κρυφοφαντάσματα τον παλιό καιρό,
για νεραϊδογέννητες, όμορφες κυράδες,
για ένα τσοπανόπουλο πάνω στο βουνό.

Έξω στην αυλίτσα μας άσπρισε το χιόνι.
Στης γιαγιάς τα γόνατα το μικρό εγγόνι
γλυκαποκοιμήθηκε. Κι ένα χαμογέλιο
άνθισε στα χείλη του. Θεία ζωγραφιά!
Λάλησε ο κόκορας, έσβησε το γελίο.
Νύστα μας κουβάλησε του τζακιού η φωτιά.

Έξω πέφτει ανάλαφρο κι απαλό το χιόνι.
Πιάστηκε στο φράχτη μας, μπήκε στο μπαλκόνι.
Σώθηκαν τα κούτσουρα στ' αναμμένο τζάκι
και σωρό τα κάρβουνα μείναν μοναχά.
Έστρωσε η μανούλα μας το ζεστό κρεβάτι
και τη νύστα πήραμε όλοι αγκαλιά.

Γιάννης Βόκας
Δάσκαλος 20ου Δ.Σ. Τρικάλων.

19

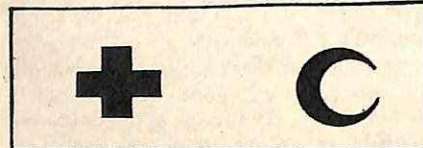
ΕΠΙΣΗΜΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ

Στις 13.9.1985, η Έφορος της Ραλλείου Έξοχης Άδελφών Ε.Ε.Σ., πραγματοποίησε δεξίωση για τὰ ἐπίσημα ἐγκαίνια τοῦ ἀνακαινισμένου «ἐκ βάθρων» Μεγάρου της στὴν ὁδὸ Γεωργαντὰ 3, στὴν Κηφισιά.

Τὴν δεξίωση τίμησαν ὁ Δήμαρχος καὶ ὁ Ἀντιδήμαρχος Κηφισιάς καὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. μετὰ τοὺς κυριώτερους Συνεργάτες τοῦ Κ.Δ.Σ. καὶ ἄλλοι ἐπίσημοι, μετὰ τῶν ὁποίων ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ὑπουργείου Πολιτισμοῦ καὶ Ἐπιστημῶν κ.ἄ.

Σὲ προσφώνησή του, ὁ Καθηγητὴς κ. Λουριδῆς ἀναφέρθηκε στὸ ἱστορικὸ τῆς ἀνοικοδομήσεως τοῦ Μεγάρου τῆς ἐξοχῆς, στίς μετέπειτα «ταλαιπωρίες» τῆς λειτουργίας της καὶ κυρίως στὸ θαῦμα τοῦ ἀνακαινισμού της ἀπὸ τὴν Έφορεία, ἐπικεφαλῆς τῆς ὁποίας εἶναι ἡ «θαυματουργός», κυρία Δ. Πάσσα.

Εἰδικότερα, μετὰ ἀπὸ μιά μακρόχρονη ὑπολειπομένη, τὸ εὐρύχωρο αὐτὸ Μέγαρο, πού ἔχει μιά δυναμικότητα φιλοξενίας πενήντα, περίπου κλινῶν, ἀρχισε νὰ ἐπαναδραστηριοποιεῖται, χάρις στὴν δυναμικότητα τῆς προέδρου τῆς Έφορείας τῆς Ραλλείου Έξοχης Ἀδελφῶν κας Πάσσα καὶ τῆς ἀκάματης συνδρομῆς τῆς νεοοργανωμένης Έφορείας τῶν Ἑθελοντῶν Ἀδελφῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ. (Φωτ. 6, 7, 8, 9, 10.

ΔΙΜΕΡΕΙΣ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΙΣ

Γιὰ διμερεῖς συνεννοήσεις μετὰ τὴν Τουρκικὴ Ἐρυθρὰ Ἡμισελήνου, ἐν ὧσιν τῆς συνεργόχου τὸν Ὀκτώβριο στὴ Γενεὺς Διεθνούς Συνδιασκέψεως τῶν 137 Ἑθνικῶν Συλλόγων Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ Ἐρυθρῶν Ἡμισελήνων τοῦ κόσμου, ὡς καὶ τοῦ Συμβουλίου τῶν Ἐκπροσώπων τους, ἀνεχώρησαν γιὰ τὴν Κωνσταντινούπολη, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. Καθηγητὴς κ. Ὁρ. Λουριδῆς, ὁ Ἀντιπρόεδρος καθηγητὴς κ. Ν. Μποχλόνγρος καὶ ὁ Γεν. Γραμματέας Ναύαρχος κ. Γκ. Πετμεζῆς, μετὰ ἀπὸ σχετικὴ ἐπίσημη πρόσκληση τῆς Ἐρυθρῆς Ἡμισελήνου τῆς Τουρκίας.

Ἡ φιλοξενία πού πρόσφερε ὁ Πρόεδρος τῆς Τουρκικῆς Ἐρυθρῆς Ἡμισελήνου Δρ. Κεμάλ Ντεμίρ καὶ ὅλοι οἱ συνεργάτες του τῆς Ἀγκύρας, τῆς Σμύρνης καὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπῆρξε κυριολεκτικὰ ἀδελφική καὶ οἱ ληφθεῖσες ἀποφάσεις κοινῆς ἀντιμετώπισεως διμερῶν, βαλκανικῶν καὶ διεθνῶν ἐρυθροσταυρικῶν προβλημάτων ἀπο-

λύτως ἐποικοδομητικές.

Κατὰ τὴν διάρκειά της παραμονῆς της, (16-23/9/1985) ἡ Ἑλληνικὴ Ἀντιπροσωπεία ἐπισκέφθηκε ὅλες τὶς Ὑπηρεσίες καὶ τὰ Τμήματα τῆς Τουρκικῆς Ἐρυθρῆς Ἡμισελήνου καὶ ἐξέφρασε τὸν ἀκριβοδίκαιο θαυμασμὸ της γιὰ τὴν ἀριότητα καὶ τὸν πλοῦτο τῶν δραστηριοτήτων τους, τὶς ὁποῖες ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνηση «θαυμάζω» ἐπιχορηγεῖ.

Στὴν Κωνσταντινούπολη, ἡ Ἑλληνικὴ Ἀντιπροσωπεία ἐγένε δεκτὴ ἀπὸ τὴν Αὐτοῦ Θεοτάτην Παναγιότητα τὸν Ἀρχιεπίσκοπο Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης καὶ Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην Κύριον Δημήτριον, τὸν ὁποῖον προσεφώνησε ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ ἄρχων Μέγας Ρεφερενδάριος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχικοῦ Θρόνου τῆς ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, ὁμ. Καθηγητὴς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Ὁρέστης Λουριδῆς, ἐπιδόσας εἰς αὐτὸν τὸν Χρυσὸν Σταυρὸν μετὰ χρυσοῦς Ἀδάφνης τοῦ Ε.Ε.Σ., διὰ τὰς πρὸς τὴν Ὁμογένειαν καὶ τὴν Παγκόσμιον Χριστιανικὴν Κοινότητα προσφοράς του.

Ἡ προσφώνησις τοῦ προέδρου μας ἔχει ὡς ἀκολουθῶς:

«Παναγιώτατε Δέσποτα καὶ Αὐθέντα, ποιμενάρχα τῆς Ὁρθοδόξου κατ' Ἀνατολὰς Χριστιανοσύνης. Σήμερον, 21η Σεπτεμβρίου 1985, μετὰ βαθυτάτης συγκινήσεως καὶ πνευματικῆς χαρᾶς, ὡς καὶ ἐν Χριστῷ ἐγκαυχώσεως καὶ ὑπερηφανείας -κατὰ τὸν θεωρημόνα Παῦλον,- ἡ ἐμὴ ἀσθένεια ἀξιοῦται τῆς πρὸς τὴν Ὑμετέραν Θεοτάτην Παναγιότητα ἀπονομῆς τῆς Ἀνωτάτης τιμητικῆς Διακρίσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

Εὐγνωμόνως ἐχομεν, διότι, πάνυ εὐμενῶς, ἡὐδοκῆσατε νὰ ἀποδεχθῆτε τὴν ὑπὸ τὴν ταύτην τιμητικὴν διάκρισιν τῆς μεγαλυτέρας ἐθνοκοινωνικῆς, φιλανθρωπικῆς καὶ πολιτιστικῆς Ὄργανώσεως τῆς μητρὸς Πατρίδος -διαγούσης ἤδη βίον 108 ἐνιαυτῶν-, διὰ τὸ θεόπνευστον, οἰκουμενικόν, ἑλληνορθόδοξον, συνάλληλον, φιλάλληλον καὶ ἀνθρωπιστικόν, τὸ καθ'αὐτὸ ἱεραποστολικόν καὶ ἐθναποστολικόν ἔργον, τὸ ἐσφραγισμένον διὰ τῆς σφραγίδος τῆς ἀνωθεν δωρεᾶς καὶ ὁπερ ἐπελέγη δι' ὑμᾶς, ὑπὸ τῆς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, ἐπάλξεων περιφανοῦς καὶ Φάρου τηλαυγοῦς τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τοῦ Γένους ἡμῶν, εἰς ἀναβάσει-ζαπὸ κορυφῆς εἰς κορυφὴν μέχρι καὶ τῆς ὑψίστης τοῦ Γολγοθᾶ.

Δι' ὃ καὶ ἰκετεύομεν ὅπως, ὁ Παντοδύναμος Κύριος, σκέπη καὶ φρουρὴ Ὑμᾶς καὶ κρατύνῃ τὴν ρώσιν Ὑμῶν διὰ τὴν ἀρίτιαν εἰς τὸ διηνεκές ἐκπλήρωσιν τοῦ ἔργου τούτου καὶ ὅπως, τὸ Πανάγιον καὶ Τελεταρχικόν Πνεῦμα, δωρίζῃται Ὑμῖν τὴν, ἐξ Οὐρανοῦ καὶ τὴν ἐξ Ἀγίου κατοικητηρίου τοῦ Ἀποστόλου τοῦ Χριστοῦ καὶ Μαθητοῦ τοῦ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, Μάρτυρος Ἀγίου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου, δικαίωσιν.

Γένοιτο!»

Σὲ ἐπίσημη τελετὴ στὴν Ἀγκυρά, στὰ Γρα-

φεῖα τῆς Τουρκικῆς Ἐρυθρῆς Ἡμισελήνου, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. καθηγητὴς κ. Ὁρέστης Λουριδῆς ἐπέδωσε στὸν Πρόεδρὸ τῆς Δρα Κεμάλ Ντεμίρ τὸν Χρυσὸ Σταυρὸ τῆς Ὄργανώσεώς μας καὶ ἐκείνος ἀπένειμε στὰ τρία μέλη τῆς Ἑλληνικῆς Ἀντιπροσωπείας τὸ Μετάλλιο τῆς Ἀδελφοσύνης, διάκριση, πού σπάνια χορηγεῖ, ἡ Τουρκικὴ Ἐρυθρὰ Ἡμισελήνος καὶ μόνο σε ὑψηλὲς καὶ φιλάτεες τῆς προσωπικότητες.

Ἡ Τουρκικὴ Τηλεόρασις, ἡ Ραδιοφωνία καὶ ὁ Τύπος ἔδωσαν εὐρείες περιγραφές τῆς συναντήσεως καὶ τῶν διμερῶν συζητήσεων τῶν δύο ἀδελφῶν Ἐρυθροσταυρικῶν Συλλόγων.

Ἀπόρροια τῶν ἀγαθῶν μετὰ τῶν δύο Συλλόγων σχέσεων ὑπῆρξε καὶ ἡ σθεναρὴ ὑπόστηριξις στὴ Γενεὺς τῆς ὑποψηφιότητος τοῦ Προέδρου μας γιὰ τὴν ὑπατὴ τιμητικὴ διάκριση πού ἐπέτυχε ἐκεῖ ὁ Ἑλληνικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς ἀπὸ τὴν διεθνῇ Ἀμφικτιονία τῶν 611 ἐκπροσώπων τῶν 137 Ἑθνικῶν Ἐρυθροσταυρικῶν Συλλόγων τῶν πέντε ἡ-πεύρων.

Ἄς σημειωθεῖ ἐπίσης ὅτι, τὸσον κατὰ τὸ ἐπίσημον δέϊνον πού παρέθεσε ἡ Α.Ε. ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐρυθρῆς Ἡμισελήνου Κεμάλ Ντεμίρ πρὸς τιμὴν τῆς Ἑλληνικῆς Ἀντιπροσωπείας, ὅσον καὶ εἰς τὸ ἐπίσημον γεῦμα πού παρέθεσε τὴν ἐπομένη στὴν Ἑλληνικὴν Πρεσβεία τῆς Ἀγκύρας, ὁ Πρέσβυς τῆς Ἑλλάδος κ. Σ. Κωνσταντόπουλος, πρὸς τιμὴν τοῦ προέδρου τοῦ Ε.Ε.Σ. Καθηγητοῦ κ. Ὁρ. Λουριδῆ, οἱ ἐπίσημοι συνδαιτημόνες τοῦ Τουρκικοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ ΝΑΤΟ ἐμφανῶς εἰλικρινὰ, ζωηρῶς καὶ ἐπιμόνως ἐξεδήλωναν τὴν ἐπιθυμία ταχεῖας διευθετήσεως τῶν μετὰ τῶν δύο χωρῶν διαφορῶν καὶ ἐτόνιζαν τὴν ἀνάγκη νέας συναδελφώσεώς των.

ΕΙΔΗΣΗ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗ ΚΑΙ ΧΡΗΣΙΜΗ ΓΙΑ ΝΕΑΡΑ ΑΤΟΜΑ

Ἡ εἰδηση αὐτὴ ἀφορᾷ τοὺς σχετικὰ νέους, ἀλλὰ καὶ ἄρκετὰ ὠριμους ἀνθρώπους τοῦ 20-40 χρόνων, πού ἐνδιαφέρονται νὰ προσφέρουν τὸν ἑαυτοῦς στὸν συνάνθρωπο, ἀκολουθώντας μίαν νέα ἐρυθροσταυρικὴ ἀποστολή.

Ἔτσι, γι' αὐτοὺς, ὁ Ε.Ε.Σ. δημιουργεῖ Ἐργαστήριον Ἐλευθέρων Σπουδῶν γιὰ Οἰκονομικοῦ Βοηθούς.

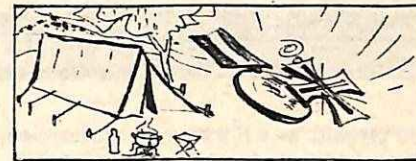
Πληροφορίες στὴν Κοινωνικὴ Ὑπηρεσία τοῦ Ε.Ε.Σ., Λυκαβηττοῦ 1 καὶ στὸ τηλέφωνο 3639.538 κάθε Δευτέρα καὶ Παρασκευή, ὥρα 9-14.

Ἐξ ἄλλου, τὰ μαθήματα τῆς Σχολῆς Ἑθελοντῶν Σμαρειτῶν, πού παρέχονται δωρεάν στὸ Σταθμὸ Α' Βοηθειῶν τοῦ Ε.Ε.Σ. (Γ' Σεπτεμβρίου 21), ἀρχισαν γιὰ τὴν πρώτη ὁμάδα ἀπ' τὶς 19/9/1985.

ΣΤΗΛΗ ΤΙΜΗΣ ΚΑΙ ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗΣ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΜΕΓΑΛΟΥΣ ΕΥΕΡΓΕΤΑΣ, ΕΥΕΡΓΕΤΑΣ ΚΑΙ ΔΩΡΗΤΑΣ ΤΟΥ Ε.Ε.Σ. ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΜΕΧΡΙ ΤΩΝ ΗΜΕΡΩΝ ΜΑΣ*

ΧΡΟΝ.	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟΝ	ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΔΙΑΚΡΙΣΙΣ
1985	HORST ΚΝΗΝΕ	ΔΩΡΗΤΗΣ
1985	ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΚΛΙΑΣ	ΔΩΡΗΤΗΣ
	(συμπληρωματική δωρεά)	ΔΩΡΗΤΡΙΑ
1985	ΛΕΣΧΗ ΛΑ'Ι'ΟΝΣ ΑΘΗΝΩΝ	ΔΩΡΗΤΡΙΑ
1985	ΛΕΣΧΗ ΛΑ'Ι'ΟΝΕΣ ΑΘΗΝΩΝ	ΔΩΡΗΤΡΙΑ
1985	Α.Ε. ΣΤΕΡΛΙΓΚ ΝΤΡΑΓΚ ΕΛΛΑΣ	ΜΕΓΑΛΗ ΕΥΕΡΓΕΤΙΣ
1985	ΚΡΑΤΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΦΑΡΜΑΚΩΝ	ΜΕΓΑΛΗ ΕΥΕΡΓΕΤΙΣ
1985	ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΗΣ	ΜΕΓΑΛΟΣ ΕΥΕΡΓΕΤΗΣ
1985	Μ.Ν. ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ, ΒΙΟΧΑΛΚΟ	ΜΕΓΑΛΟΣ ΕΥΕΡΓΕΤΗΣ
1985	ΓΕΩΡΓΙΑ ΕΜ. ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΥ	ΕΥΕΡΓΕΤΗΣ
1985	ΕΛΕΝΗ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ	ΕΥΕΡΓΕΤΗΣ
1985	Ε.Π.Ε. WINTHROP ΕΛΛΑΣ	ΕΥΕΡΓΕΤΗΣ
1985	Α.Ε. ΗΛΠΑΠ	ΔΩΡΗΤΡΙΑ
1985	ΤΑΚΗΣ ΗΛΙΑΔΗΣ	ΔΩΡΗΤΗΣ
1985	ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΡΟΥΠΑΣ	ΔΩΡΗΤΗΣ
1985	ABBOTT LAB ΕΛΛΑΣ ΑΕΒΕ	ΕΥΕΡΓΕΤΑΙ
	(συμπληρωματική δωρεά)	
1985	ΦΑΡΜΑΚΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ HELP	ΔΩΡΗΤΡΙΑ
	(συμπληρωματική δωρεά)	
1985	BRISTOL ΕΛΛΑΣ ΑΕΒΕ	ΕΥΕΡΓΕΤΙΣ
	(συμπληρωματική δωρεά)	
1985	Α.Ε. ΚΟΠΕΡ	ΔΩΡΗΤΡΙΑ
	(συμπληρωματική δωρεά)	
1985	ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΝΑΓΚΙΝΗΣ	ΕΥΕΡΓΕΤΗΣ
	(συμπληρωματική δωρεά)	
1985	ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΑΤΗΡΗΣ	ΔΩΡΗΤΗΣ
1985	ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΕΛΕΤΗΣ	ΔΩΡΗΤΗΣ
1985	ΗΛΙΑΣ ΚΟΝΤΟΣ	ΔΩΡΗΤΗΣ
1985	ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΩΤΗΣ	ΕΥΕΡΓΕΤΗΣ
	(συμπληρωματική δωρεά)	

* Κατόπιν ἐντολῆς τοῦ Προέδρου τοῦ Ε.Ε.Σ. καθηγητοῦ Ὁρ. Λουριδῆ, τὰ σχετικὰ στοιχεῖα συνέλεξε καὶ ἐμελέτησε ἡ Κα Αἰγλή Ἀναλογίδου ἀπὸ τὰ «Πρακτικά», ἀπὸ τὴν Διεύθυνση Δικαστικοῦ καὶ τὴν Ὑπηρεσία Ἀκινήτων, ὡς καὶ ἀπὸ τὴν Διεύθυνσιν Οἰκονομικῶν Ὑπηρεσιῶν (Ὑπηρεσία Κινήσεων Κεφαλαίων Ε.Ε.Σ.). Ἡ ἀναγραφὴ τῶν στοιχείων θὰ συνεχίζεται κάθε μῆνα, κάτω ἀπὸ τὸν ἴδιον ὑπότιτλο. Ἡ τιμητικὴ διάκρισις καθορίζεται κάθε φορὰ ἀνάλογα μετὰ τὸ ὕψος τῆς προσφοράς (Μέρος ΙΣΤ').

ΣΥΝΕΔΡΙΑ - ΑΠΟΝΟΜΗ ΜΕΤΑΛΛΙΩΝ - ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΙΣ

Στὸ παγκόσμιο Συνέδριο, πού θὰ γίνῃ ἐν Ὁσλο τῆς Νορβηγίας ἀπὸ τὸν ἐκεῖ Ἐρυθρὸ Σταυρὸ καὶ ἀπὸ 30.9-2.10.1985, μετὰ ὅλα: Ὑγεία - Ναρκωτικά - Ἐξάρτησις, θὰ μετασχουν μετὰ εἰδικῆς ἀνακοινώσεως ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. καὶ πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς καταπολεμήσεως τῆς τοξικομανίας τῶν νέων καθηγητῶν κ. Ὁρ. Λουριδῆς καὶ ὁ Γεν. Γραμματέας τῆς Δρ. Δ. Μπούκης. Τὸ Συνέδριο πραγματοποιεῖται μετὰ τὴν συνεργασία τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἑθνικῶν Συλλόγων Ἐρυθρῶν Σταυρῶν καὶ Ἐρυθρῶν Ἡμισελήνων τοῦ κόσμου.

Ἡ Διεύθυνση τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, στὰ πλαίσια τοῦ κοινωνικοῦ Τουρισμοῦ καὶ μετὰ τὴν ἀποστολὴν τοῦ τμήματος Ε.Ε.Σ. Πειραιᾶ, φιλοξένησε, γιὰ 20 μέρες, στίς κατασκηνώσεις Σουνίου, 15 ἄτομα τῆς τρίτης ἡλικίας.

Στὴν αἴθουσα τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τοῦ Πύργου, ἐγένε στίς 29.9.1985 ἀπονομὴ μεταλλίων τοῦ Ε.Ε.Σ. σὲ Ἑθελόντριες Ἀδελφές του, παρουσία τοῦ Μητροπολίτου, τοῦ Νομάρχου, τοῦ Δημάρχου καὶ ἄλλων ἐπισήμων. Κατὰ τὴν τελετὴ μίλησαν ὁ Πρόεδρος τοῦ ἱατρικοῦ Συλλόγου κ. Δ. Τσαπαρδῶνης καὶ τὸ Μέλος τοῦ Κ.Δ.Σ. τοῦ Ε.Ε.Σ. Στρατηγὸς κ. Γ. Ντούρος.

ΑΝΑΔΑΣΩΣΗ

Ἐμπρὸς παιδιὰ νὰ κάνουμε πὶὸ πράσινη τὴν Πατρίδα μας.

Φυτέψτε ὅσα μπορεῖτε περισσότερα δέντρα.

Βοηθεῖστε μ' ὅλες σας τὶς δυνάμεις νὰ γίνουν καταπράσινα τὰ βουνά μας.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟ ΣΥΓΓΡΑΦΗΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ ΚΑΙ ΔΙΗΓΗΜΑΤΟΣ

Μετὰ ἀπὸ ἀπόφαση τῆς Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Περιοδικοῦ μας καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς Κρίσεως ὁ Διαγωνισμὸς πού προκηρύχθηκε στὴν ἀρχὴ τῆς χρονιάς γιὰ τὴ συγγραφὴ Δοκιμίου ἢ Διηγ-

ματος μετὰ τὴν εὐκαιρία τοῦ Διεθνούς Ἑτους Νεότητος καὶ πού ἔληγε στὸ τέλος Δεκεμβρίου 1985, παρατείνεται μέχρι τὸ τέλος Μαρτίου 1986.

Croix-Rouge Hellénique d'assumer une campagne "d'assistance pour personnes nécessiteuses avec l'organisation d'une caisse d'offre Panhellénique d'honneur et de mémoire pour les personnes aimées qui sont décédées".

Une autre touchant donation de corps

Un malade, Kostas Kalitsis, âgé de 27 ans, qui souffrait de thalassémie méditerranéenne et suivait un traitement à notre Unité du "Dracopouleion Centre de Transfusion Sanguine, avant de mourir, frappé d'une crise cardiaque, avait le courage et la supériorité de l'âme de laisser une note par laquelle il offrait ses yeux.

Ainsi, grâce au généreux et inoubliable Kostas Kallitsis, fleurira le sourire et s'éteindra la tristesse du visage de deux êtres malheureux.

Kostas Kallitsis, que soit éternelle ta mémoire et l'honneur que tu as gagnée!

Notre périodique, est particulièrement heureux parce que la campagne pour la donation de corps de la Croix-Rouge Hellénique apporte continuellement d'excellents résultats grâce à la bonne volonté de nobles donateurs, qui, commençant par le Président de la Croix-Rouge Hellénique et ses proches collaborateurs, s'étend quotidiennement au rythme d'une "progras-sion géométrique" des donateurs de corps.

Nous souhaitons que la donation de corps soit continuée avec le même rythme afin que nos proches qui sont frappés par la destinée puissent vivre mieux et sans sérieux problèmes de santé et de communication sociale.

La contribution de la section de la Croix-Rouge Hellenique de Patras aux incendies

Le Conseil Administratif de la Section de la Croix-Rouge Hellénique de Patras a adressé une mention honorable aux Samaritains M.M. Karathanassopoulos, N. Orphanos, D. Athanassiou, Ph. Papastomopoulos, G. Grigoropoulos, N. Gynargyros et Ph. Nicolopoulos qui la nuit du 14.8.1985 dès qu'ils étaient avertis de l'incendie - ils sont des Samaritains Volontaires - assistants plombiers - se sont trouvés immédiatement sur la place où ils ont formé deux équipes des brancardiers et avec deux ambulances de la Croix-Rouge ont passé toute la nuit dans les régions de Bala, Romanou et Lycochorio en prêtant leur concours aux plombiers.

Honneur à Vous, Samaritains de Patras qui comme les Samaritains de Salonique vous trouvez bénévolement partout et toujours au service de la société même en temps qu'assistants plombiers.

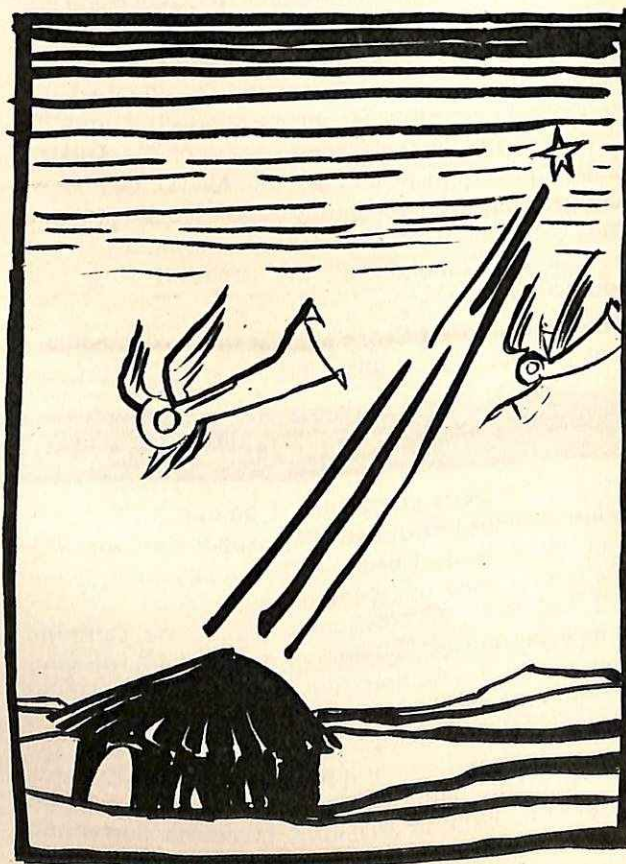
Nous souhaitons que votre brillant exemple soit incité par tous ceux qui ont l'honneur d'appartenir au Corps des Samaritains de la Croix-Rouge Hellénique.

Le Directeur de la Jeunesse de la Ligue à notre Président

Le Directeur de la Jeunesse de la Ligue des Sociétés de la Croix-Rouge et du Croissant-Rouge M. Retzo Szduchlik a été reçu en audience le 9.9.85 par le Président de la Croix-Rouge Hellénique Professeur Orestis Louridis.

Au cours de cette visite qui a duré 90 minutes les conversations ont porté sur des sujets qui concernent particulièrement la Jeunesse de la Croix-Rouge Hellénique, ses relations avec la Jeunesse de tout le Monde et les manifestations à l'occasion de la célébration de "l'Année Internationale de la Jeunesse" M. R. Szduchlik après la fin de la discussion avec le Président de la Croix-Rouge Hellénique a adressé ses chaleureuses félicitations pour les activités déjà réalisées de la Croix-Rouge Hellénique de la Jeunesse et pour celles qui sont prévues jusqu'à la fin de 1985.

MERRY
CHRISTMAS
and
dont forget
CYPRUS

Η ΕΠΟΠΟΙΙΑ ΤΟΥ ΠΟΓΡΑΔΕΤΣ

του κ. Ζήσιμου Βιρβίλλη

Τήν Κυριακή πρώτη Δεκεμβρίου του 1940 όλες οι ελληνικές εφημερίδες ανάγγελλαν με μεγάλους τίτλους ότι τα ελληνικά στρατεύματα μετά από λυσσώδεις μάχες κατέλαβαν το Πόγραδετς και τα γύρω του όχυρά. Τό γεγονός αυτό, μετά από σειρά νικηφόρων μαχών σ' όλο τό μέτωπο της 'Αλβανίας, κατά την ύπουλη εκείνη εισβολή της φασιστικής 'Ιταλίας, ήτο σημαντικό γιά τά ελληνικά όπλα, δεδομένου ότι τό Πόγραδετς ήταν μία από τις πιο όχυρωμένες θέσεις του έχθρου. Καί μάλιστα μέ τά πιο σύγχρονα άμυντικά όχυρωματικά έργα.

Τό ιστορικό της περιφημής αυτής μάχης του Πόγραδετς έχει ως εξής:

Τριάντα σχεδόν μέρες μετά την εισβολή των ιταλικών στρατευμάτων, στη Βόρειο 'Ηπειρο, από τό έδαφος της 'Αλβανίας, ό ελληνικός στρατός, όχι μόνο κατόρθωσε νά άντισταθεί και νά συγκρατήσει τις μηχανοκίνητες όρδες του Ντοϋτσε αλλά και νά τις άπωθήσει πέρα από τά ελληνικά σύνορα, μέσα στό άλβανικό έδαφος. Σέ μία ύποχώρησή τους από την Κορυτσά, τά ιταλικά στρατεύματα είχαν συμπτυχθεί κυρίως προς την κατεύθυνση του Πόγραδετς, κοντά στη λίμνη 'Αχρίδα. Στό μεταξύ τά ελληνικά στρατεύματα είχε προωθηθεί προς τά βόρεια και τά νότια του Δεβόλη ποταμού και άμα κατέλαβαν την περιοχή της Μοσχοπόλεως και του Βιθκουκίου, άνατρέψανε τις έχθρικές άντιστάσεις κι έτσι κατορθώσανε από τις 26 Νοεμβρίου νά εξασφαλίσουν τις διαβάσεις γύρω από τη λίμνη Μαλική και τις όρεινές διαβάσεις δυτικά του ύψιπέδου της Κορυτσάς.

'Η ελληνική ψυχή, γιγαντωμένη από τό συναίσθημα της άδικίας και την άγάπη γιά την έλευθερία, προσωποποιήθηκε στους λίγους και σχεδόν άοπλους εκείνους υπεραποπύτους. 'Ο ήρωικός ελληνικός στρατός έμπνεόμενος από τό προσωπικό παράδειγμα και τό θάρρος των επίσης ήρωικών αξιωματικών του, έδινε μάχες άντάξιες ήμιθέων. 'Η έποποιία, πού γράφτηκε πάνω στό άλβανικό εκείνα βουνά ξεπέρασε κάθε προηγούμενο. 'Η ελληνική όρμη σάν σίφουνας σύντριβε και σάρωνε κάθε έμπόδιο. Ούτε τά χρόνια, ούτε τά χαλάζια, ούτε τις βροχές, ούτε τό κρύο, ούτε τά τάνκες και τις άλλες πολεμικές μηχανές του έχθρου λογάριζαν οι ήρωικοί φαντάροι και ποσολιάδες μας. 'Η άγανάκτηση γιά την άτιμη ιταλική έπίθεση κατά της πατρίδας μας, γίνεται άπεράντη θάλασσα και ξεχύνεται από τις ψυχές των ήρώων μας πάνω στις ιταλικές γραμμές και τις γκρεμίζει όσο στέρρες κι άν είναι. 'Υστερα από την κατάληψη της Μοσχοπόλεως

και του Βιθκουκίου, οι 'Ιταλοί έγκαταστάθηκαν γιά νά άμυνθούν στό νότια ύψώματα του Πόγραδετς και στό όρεινά άντερείσματα του Κάμια και της 'Οστραβίτσας. Συνεχίζοντας την προέλασή τους προς τά βόρεια του Δεβόλη ποταμού ή 9η και 13η ελληνικές μεραρχίες συναντούν ισχυρή έχθρική άντίσταση. Οι ιταλικές δυνάμεις ένισχυμένες από την νεοφτασμένη μεραρχία «Τάρο» και χρησιμοποιώντας μηχανοκίνητα μέσα, προσπάθησαν μέ τη βοήθεια της αεροπορίας τους νά κρατήσουν τις άμυντικές θέσεις τους πάνω στό ύψώματα του Πόγραδετς.

'Ο ελληνικός στρατός τότε, μή διαθέτοντας άρματα μάχης και άντιαρματικά μέσα άρκετά, προσπάθησε νά άνατρέψει τις ιταλικές δυνάμεις μέ έλιγμό. Καί τη μεγάλη εκείνη μέρα, την ιστορική γιά τά τιμημένα ελληνικά όπλα, στις 30 Νοεμβρίου, ύστερα από σκληρές μάχες και λυσσαλέα άντίσταση, οι 'Ιταλοί άνατράπηκαν από τά νότια ύψώματα του Πόγραδετς και μετά από λίγο καταλήφθηκε τό Πόγραδετς και τά δυτικά του ύψώματα, άποφράχθηκε ή διάβαση προς την Κορυτσά και εξασφαλίσθηκε τό ύψιπέδο της από κάθε ένδεχομένη από εκεί άπειλή.

Τό Πόγραδετς έξ αιτίας της όρεινης τοποθεσίας του και της έκσυχονισμένης όχυρώσεώς του μέ συρματοπλέγματα, φωλιές πολυβόλων και όλμων, ύπονομεύσεις των διαβάσεων και μόνιμα όχυρά από μεπετόν, θεωρήθηκε από τό ιταλικό στρατηγείο, σάν άπόρητο. Τό είχαν όχυρώσει οι 'Ιταλοί όταν κατέλαβαν πώς δέν θα κατόρθωναν νά κρατήσουν τη γραμμή της Μόροβας.

Τό μικρό όμως αυτό Βερντέν της 'Αλβανίας, όπως τό ένόμιζαν οι 'Ιταλοί, έπεσε μέσα σέ έπτά μέρες μπροστά στην έπιθετική όρμη και την αύτοθυσία των ήρωικών παληκαριών μας.

Τις επόμενες μέρες μέχρι της 8 Δεκεμβρίου άρχισαν νά άνατρέπονται οι ιταλικές δυνάμεις από τις άμυντικές τους θέσεις και σέ άλλες τριγύρω περιοχές του Πόγραδετς, της Κάμιας, του χωριού Σάλες και Μογλίτς. Στά νότια του ποταμού Δεβόλη, ή 10η 'Ελληνική Μεραρχία συνέχισε την προέλασή της παρά τη φοβερή κακοκαιρία, πού καθιστούσε τό έδαφος αδιάβατο και πού έννοούσε την ιταλική άμυνα, ώπου εισέδωσε βαθειά μέσα στην κοιλάδα του Δεβόλη ποταμού.

'Η περιγραφή των μαχών αυτών της περιοχής του Πόγραδετς θυμίζει πραγματικά όμηρικές μάχες. Είναι άπειρα και άπίστευτα τά δείγματα του ήρωισμού και της αύτοθυσίας του στρατού μας. 'Ορθοιοι 'Ελληνες αξιωματικοί και στρα-

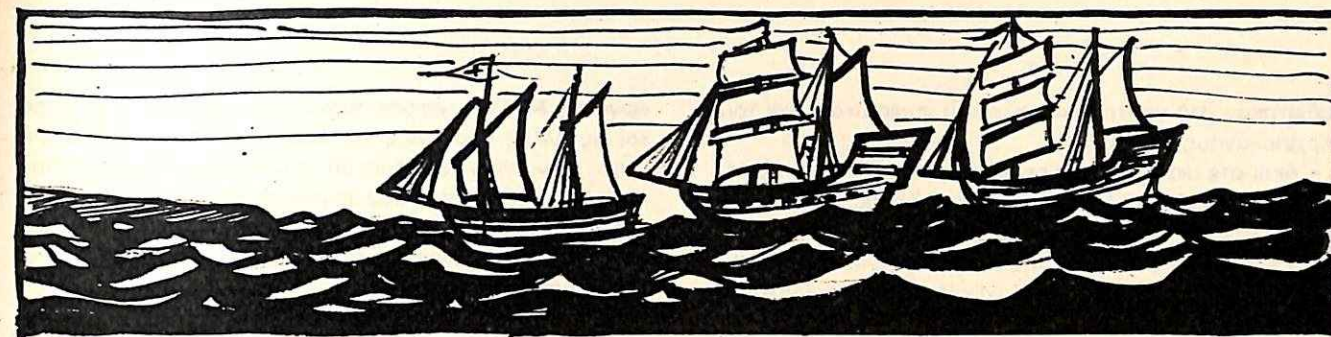

Τό επίσημο πολεμικό ανακοινωθέν της 30ης Νοεμβρίου του 1940 αναφέρει μέ τά λίγα αυτά λόγια τήν ἀρχή τῆς

Τά άπέριττα αύτά και λιτά λόγια του έπίσημου πολεμικού άνακοινωθέντος συμπληρώνονται και πάλι μέ πληρέστερη περιγραφή από αύτόπτες τής ιστορικής έκείνης μάχης. Κατά τήν νικηφόρο προέλαση του στρατού μας, οι 'Ιταλοί τρέπονται σέ άτακτη φυγή. Οι φαντάρει μας, όμως δέν έννοούν νά τούς άφήσουν νά πάρουν άναπνοή. Τούς κυνηγούν πάνω στίς χιονισμένες κορφές τής Κάμιας μέσα σέ βροχές και θύελλες. Οι έφοδιοπομπές είναι άδύνατο νά τούς προλάβουν. Οι φαντάρει μας πετούν κυριολεκτικά από ράχη σέ ράχη, χωρίς νά λογαριάσουν πώς ή γαλέττα τους είχε σωθεί, πώς πολεμούσαν χωρίς τρωφές. Τούς χρταίνει έ νευροισιασμός γιά τή νίκη πού τούς στεφάνωσε άργότερα.

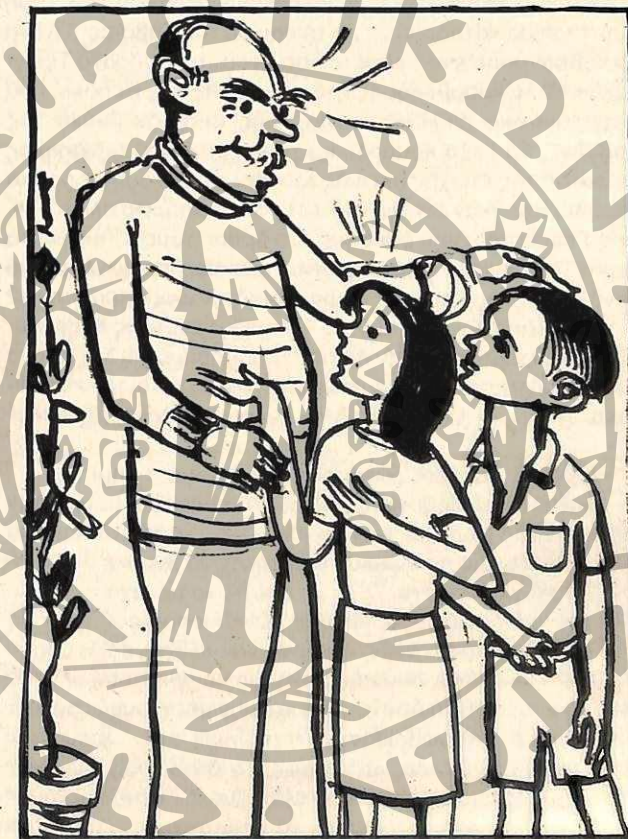
Δύσκολοι καὶ καταλυτικοὶ εἶναι οἱ καιροὶ μας. Προβληματική καὶ κρίσιμη διαγράφεται ἡ ζωὴ μας, ἀνάμεσα σ' ἀγωνίες καὶ θλίψεις, στεναγμούς καὶ πόνους, δοκιμασίες καὶ ἀχαριστίες. Ὁδεύοντας πρὸς τοὺς ὀλόχρυσους ἀστροδείχτες τῆς Βηθλεὲμ, ὀφείλουμε νὰ συντρίψουμε μέσα μας τὴν ὕλη καὶ νὰ ξεριζώσουμε τὰ εὐτελῆ πάθη, γὰρ ν' ἀνακαλύψουμε τὸν ἀληθινὸ ἄνθρωπο καὶ τὴ γνήσια εἰκόνα τοῦ Θεοῦ.

Εἶδωλα, δαίμονες, ξωδιές, φαντάσματα, σκυλιά,
τῆς νύχτας μέσα μου ο λαός κυλιέται καὶ κουνιέται.
Καὶ μέσα στὴ χιλιόδιπλη καρδιά μου μιά σπηλιά
κι ἓνας Χριστός γεννιέται.»

– Μά τί βλέπουν τά μάτια μου; Ἡ ἔφημερίδα, παιδιά μου, γράφει γιά τή Σύμη μας. Καί μάλιστα γράφει ἕνα μεγάλο

– Έγινε! έβγαλε νέα κραυγή ό Νεκτάριος και στό πi και φί έφερε στόν πατέρα του την πίπα και τό σακκουλάκι μέ τόν καπνό. Κ' ή κυρά-Μαριά έψησε τόν καφέ στό ή χόβολη, έλαφρύ γλυκό, όπως τόν έπινε ό κυρ-Παντελής, σέ χοντρό φλυτζάνι. Τοϋβαλε και δροσερό νερό απ' τη σάμνα και ένα «βοτυράκι» κουλούρι γιά τόν καφέ κι όλα μαζί τά τοποθέτησε σ' ένα άσημένιο δισάκι στρωμένο μέ ένα κατάλευκο όλοκέντητο απ' τά χέρια της πετοστάκι. Πήρε μιά-δυό ρουφιδιές ό Παντελής, άναψε και την πίπα του, κι όλοι μαζί

βυθίστηκαν στο γοητευτικό χτές του νησιού τους και του Αρχιπελάγους:

«Ακούστε μιάν υπόθεση πειρατείας κατά τον 17ο αιώνα. Τή φέρνει στο φως ο Κωνσταντίνος Ντόκος, έρευνητής του Ελληνικού Ινστιτούτου της Βενετίας απ' τα αρχεία της Ελληνικής Κοινότητας της Βενετίας, τα αποθεμένα σ' αυτό το Ινστιτούτο και την καταχωρίζει στα «Θησαυρισμάτα του».

Η υπόθεση αναφέρεται σ' έναν κύρ-Γεωργάκη Μέλλο, έμπορο των θαλασσών μας πολυπαθή, πού έπρεπε θύμα πειρατών και ζητά το δικό του -ταξιδεύοντας- από τον Πάπα, απ' την Δούκισσα της Σαβοΐας, απ' τους αρχόντους της Μαδρίτης. Το έπώνυμο αυτού του κατατρεγμένου κυρ-Γεωργάκη μου είναι πολύ οικείο, μέ τραβά να σκύψω περισσότερο στην περιπέτειά του».

- Στο Αναγνωστικό μου πατέρα, διάβασα πώς τό πραγματικό όνομα του Ηλία Βενέζη είναι Ηλίας Μέλλος, διέκοψε την αφήγηση ή Δούκισσα.

- Πολύ σωστά, Δούκισσα! Μπράβο, παιδί μου, έχεις καλό μνημονικό. Γι' αυτό και ο Βενέζης θεωρεί τον ήρωα της ιστορίας οικείο του.

- Καλά όλα αυτά, ξεπετάχτηκε ο Νεκτάριος. Δεν νομίζεις όμως, Δούκισσα, ότι πρέπει να μάθουμε τί συνέβη μ' εκείνο τον Γεωργάκη Μέλλο;

- Ζηλιάρης κι ανυπόμονε! του απάντησε εκείνη. Σίγα τό σταμάτημα. Μιά κουβέντα είπα κι έπειδή δεν την είπες εσύ, γκρινιάζεις.

- Σιγά-σιγά, νά ζήλεψα τίς άπέραντες γνώσεις σου, δεν την άφησε χωρίς πληρωμή ή Νεκτάριος και τό καβαδάκι θά συνεχιζόταν, αν ή κυρ-Παντελής δεν συνέχιζε, σάν νά μήν είχε άκούσει τίποτε απ' τά παιδικά κοκορέματα, την άφήγη-ση:

- «Στίς 6 Μαΐου 1678, παιδιά, φανήκαν κοντά στη Σύμη δυό καράβια καταδρομών μέ τη σημαία της Σαβοΐας. Τό ένα τό κυβερνούσε ένας καπετάνιος όνόματι Όνοράτο Τιραγκάλλο, αλλά καραβοκύρης ήταν ή κόμισα της Βερόνα, πού είχε κανονικό δίπλωμα καταδρομής από τον δούκα της Σαβοΐας. Τό άλλο κουρσάριο το κυβερνούσε ή διάσημος πειρατής της εποχής εκείνης Μρεβελιέρ. Τά δυό πειρατικά καράβια ριχτήκαν άπάνω στό έλληνικό έμπορικό πλοίο «Άγιος Γεώργιος», πού βρέθηκε στό δρόμο τους σ' εκείνα τά νερά. Τό «Άγιος Γεώργιος» ήταν μία «γούλάκκα», είχε δυό μεγάλα κανόνια και έφτά μικρά, και τό πλήρωμα του ήταν 22 άντρες. Καπετάνιος του ήταν ή Χιώτης Γεώργιος Κληρονόμος. Είχε φορτώσει στην Αίγυπτο έμπόρευμα γιά λογαριασμό των πραρατευτάδων κυρ-Γεωργάκη Μέλλου και του κυρ-Νικολή Άπέργη. Ο Μέλλος ήταν και σοπρακάριγος του πλοίου».

- Δηλαδή, πατέρα; ρώτησε ή Δούκισσα άπορημένη.

- Δηλαδή ταξιδεύοντας μαζί μέ τό έμπόρευμα, είχε την ευθύνη νά τό φυλάγει. Σάν φάνηκαν τά πειρατικά, πλήρωμα και έπιβάτες της πουλάκκας βιάστηκαν νά βγούνε στή στεριά, γιά νά γλιτώσουν. Έμεινε στό πλοίο μονάχα ή σοπρακάριγος κυρ-Γεωργάκης Μέλλος. Οί κουρσάροι όδηγήσανε τό έλληνικό καράβι στην Άμοργό και άφήσανε έλεύθερο τον κυρ-Γεωργάκη, πού πήγε στή Χίο νά βρεί τους άλλους συντρόφους του νά δούνε τί θά κάνουν μέ τη συμφορά πού τους βρήκε. Αποφασίσανε νά στείλουν στην Ιταλία τον κυρ-Γεωργάκη Μέλλο νά γυρέψει τό δικό τους. Πήγαινε στό συμβολαιογράφο της Χίου Μιχαήλ ντέ Πάρτο και κάμανε μαρτυρικές καταθέσεις γιά τό περιστατικό. Ο κυρ-Γε-

ωργάκης Μέλλος, έφοδιασμένος μέ αυτές τίς μαρτυρίες και τίς άλλες αναγκαίες νοταριακές πράξεις, ταξίδευσε στην Ιταλία νά διεκδικήσει απ' την κυρίαρχο Δύναμη, πού τη σημαία της είχαν τά δυό πειρατικά, την άξία του φορτίου της πουλάκκας. Έπρεπε νά πάει στό Τουρίνο, πρωτεύουσα της Σαβοΐας. Ξεκίνησε κι έφτασε πρώτα στή Ρώμη. Εκεί συνάντησε τον Ιωάννη Μπεναλδή, πού ήταν μαθητής του Κολλεγίου του Αγίου Άθανασίου. Ο Μπεναλδής είχε τόσες γνωριμίες, πού μπόρεσε νά έφοδιάσει τον κυρ-Γεωργάκη Μέλλο ακόμα και μέ συστατικό γράμμα του ίδιου του Πάπα. Του έγραψε ακόμα και του έδωσε μία «ένθύμηση», δηλαδή γραπτές οδηγίες γιά τό πώς πρέπει νά φερθεί στό Τουρίνο, πώς νά ντυθεί, πώς νά παρουσιαστεί στή Δούκισσα της Σαβοΐας, πώς νά δώσει τά συστατικά γράμματα. Τούτη ή ένθύμηση είναι ένα έξοχο κείμενο, σέ άληθινά γοητευτικό ύφος, πού μάς εισάγει στην εποχή, στή γραφικότητα και στην αγριάδα της».

- Θά μάς τό διαβάσεις, πατέρα; ρώτησε ή Δούκισσα. Φαντάζεστε εκείνη ή πραγματική Δούκισσα της Σαβοΐας τί δυναμική γυναίκα θά ήταν, πόσες τουαλέτες θά είχε, πόσες καμαριέρες, πόσους υπηρέτες;

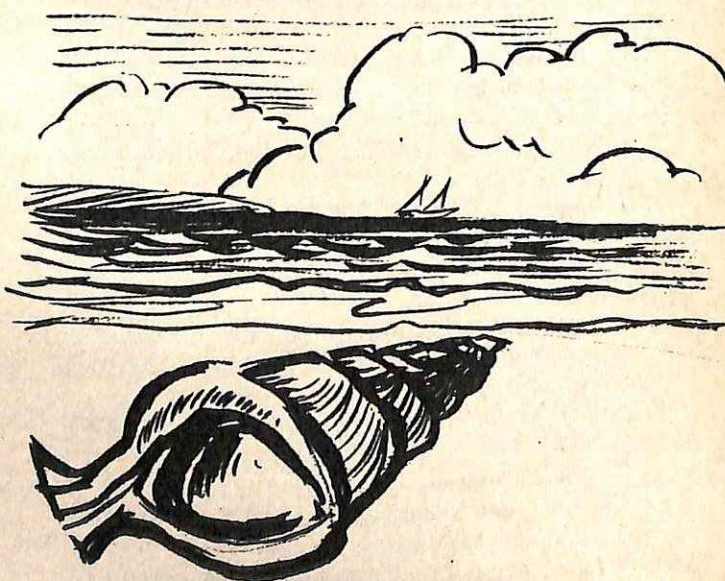
- Μιά ή Δούκισσα εκείνη και μία εσύ, την πείραξε ή Νεκτάριος, μά ή κυρ-Παντελής έπιασε και πάλι την ανάγνωση στερώντας τους την εύκαιρία γιά νέα λογομαχία:

- «Ένθύμωσιν κάμνω της αυθεντίας σου, κυρ-Γεωργάκη Μέλλο, πηγαίνοντας κατευόδιο εις τό Τουρίνο τό τί πρέπει νά κάμεις: πρώτα λοιπόν, παρευθύς όπου νά φθάσεις, κατευόδιον εις την Άληβούρνα, δηλαδή τό Λιβόρνο, άνίσως και εύρεις τον Γάσπαρι και σέ βοηθήσει από σολδία και δώσει χέρι ή καιρός, πολέμησε νά κάμεις τίποτες φόρεμα τακτικόν και όρδηνάριο, αλλά φραντζέζα, ήγουν βάνοντας εις τον λαίμόν σου ένα απ' αυτά, τά πανιά, όπου βαστούν οί φραντζέζοι, τό όποιον όνομάζεται κρουβάτα, και έπαρε και μία πελούκα διά την κεφαλήν σου όρδηνάρια. Μά πάλι, αν και δεν εύρεις τον Γάσπαρι και δεν δώσει χέρι ή καιρός, σέ περικαλώ νά μήν αναγκαστείς, και καλά είναι και έτζι.... Άπό τίς ρακομαντατζιόνες...»

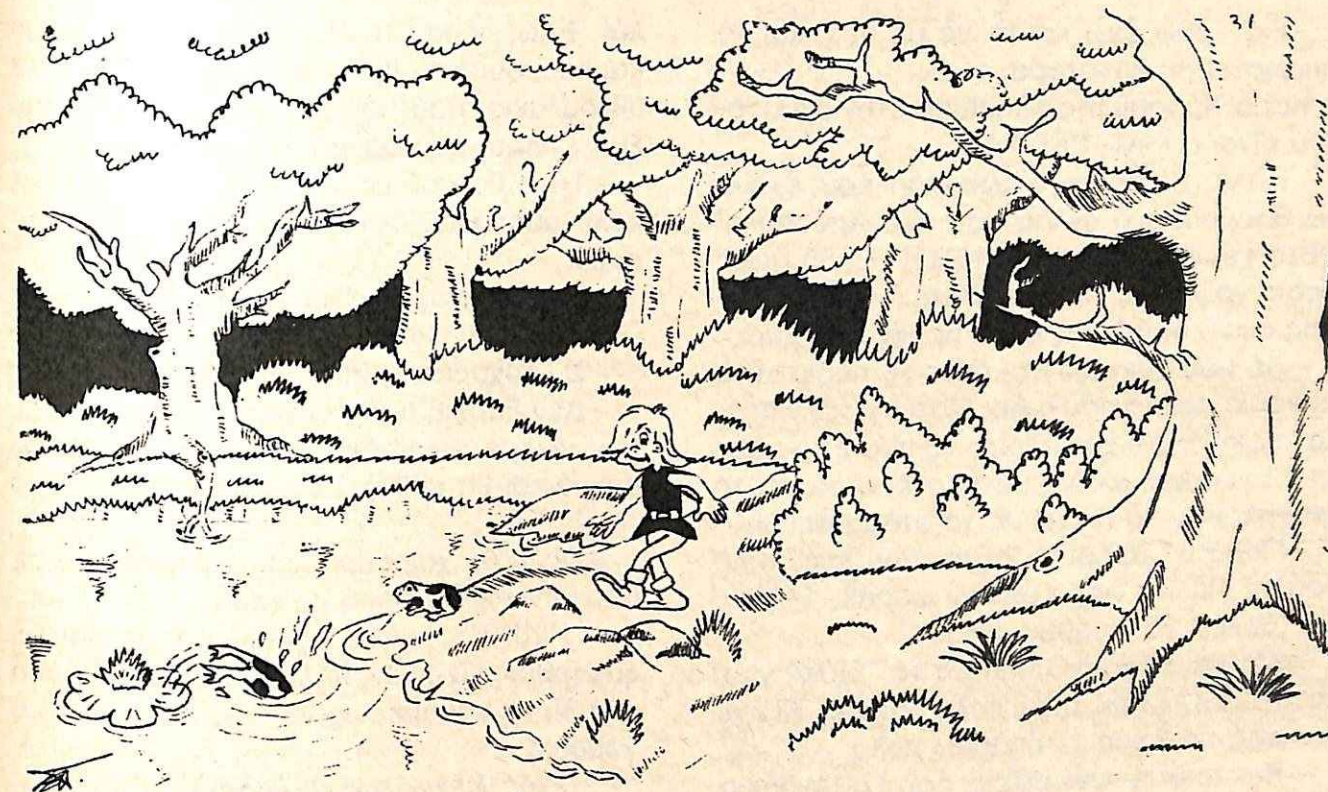
- Τί είναι πάλι αυτές, πατέρα, πετάχτηκε ή Νεκτάριος.

- Συστατικές έπιστολές Νεκτάριε.

(Συνεχίζεται)

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΜΙΚΡΟΥΣ-ΜΙΚΡΟΥΣ ΜΑΣ ΦΙΛΟΥΣ

ΕΝΑΣ ΚΑΙΝΟΥΡΙΟΣ ΦΙΛΟΣ ΤΟΥ ΡΙΚΙ-ΤΙΚΙ-ΤΑΒΙ

Παραμύθι του κ. Ζώη Άζωτου

Σήμερα, παιδιά ο ΡΙΚΙ-ΤΙΚΙ-ΤΑΒΙ είναι πολύ χαρούμενος. Έκανε ένα καινούργιο φίλο, πού τον αγαπά πολύ, πολύ. Καί ξέρετε ποιός είναι ή καινούργιος αυτός φίλος του; Ένα όμορφο μικρό ψαράκι, πού γνώρισε εκεί κάτω στή λίμνη.

Μιά μέρα, όπως πήγαινε ένα μικρό περίπατο στην άκροποταμιά, νά δει τη φίλη του την κυρία Δάφνη, είδε πίο πέρα από τό ποτάμι μία μικρή όμορφη λιμνούλα.

Τί ήσυχια πού ήταν τά νερά της! Και τί ώραία λουλούδια και χορτάρια φύτρωναν στις όχθες της! Μερικά βατραχάκια, πού είχαν βγει νά δουν λίγο τον ήλιο, μόλις ένιωσαν πώς κάποιος ξένος βρέθηκε εκεί κοντά τους, πήδηξαν βιαστικά μέσα στό νερό. Ο ΡΙΚΙ-ΤΙΚΙ-ΤΑΒΙ έβλεπε τους μικρούς κύκλους, πού έκαναν τά βατραχάκια, πέφτοντας μέσα στό νερό, και γελούσε. Καί όταν πιά όλα τά βατραχάκια, πού ήσαν στις όχθες πήδηξαν μέσα στή λιμνούλα και δεν γινόταν πιά οί μικροί κύκλοι, ο ΡΙΚΙ-ΤΙΚΙ-ΤΑ-

ΒΙ έπιασε μία μικρή πετρούλα και την έριξε μέσα στό νερό. Αμέσως οί μικροί κύκλοι ξανάγιναν και στή μέση τους φάνηκε ένα μικροσκοπικό κεφαλάκι, πού μίλησε μέ ανθρώπινη φωνούλα:

- Καλημέρα, παιδάκι! Πώς βρέθηκες στή λιμνούλα μας; Πολύ χαίρομαι πού σέ βλέπω!

- Ποιός είσαι εσύ; Ρώτησε μέ τη σειρά του ο ΡΙΚΙ-ΤΙΚΙ-ΤΑΒΙ. Μήπως κανένα ζωάκι του δάσους, πού κρύφτηκε στή λιμνούλα;

- Είμαι ή Χρυσούλης, τό ψαράκι της λίμνης... Μη... μη... μη πλησιάζεις τόσο κοντά, γιατί μπορεί νά πέσεις και νά πνιγείς. Τά παιδάκια δεν κάνει νά έρχονται έξω, έξω στις όχθες, ούτε στις λίμνες, ούτε στα ποτάμια, γιατί μπορούν νά γλιστρήσουν και νά πέσουν μέσα. Κι έπειτα... είναι δύσκολο νά γλιτώσουν.

- Πολύ μ' άρέσει πού σ' άκούω, Χρυσούλη. Θέλω όμως και νά σέ δώ, γιατί εκεί πού είσαι δέ βλέπω παρά μόνο ένα μικρό κεφαλάκι.

—Θά 'ρθω ἐγὼ κοντά νά μέ δεῖς καί νά γνωριστοῦμε καλύτερα.

Καί ὁ Χρυσούλης πλησίασε στήν ὄχθη, ὅπου εἶναι ὁ ΡΙΚΙ-ΤΙΚΙ-ΤΑΒΙ.

—Καλέ, τί περίεργο ζῶο εἶσαι ἐσύ; ἔκανε μέ θαυμασμό ὁ φίλος μας στό Χρυσούλη! Οὔτε χέρια ἔχεις οὔτε πόδια! Ἐχεις ὅμως ὠραῖα χρώματα. Πῶς περπατᾷς καί πῶς πίνεις ἀφοῦ δέν ἔχεις οὔτε πόδια οὔτε χέρια;

—Δέ μοῦ χρειάζονται οὔτε τά πόδια οὔτε τά χέρια, μικρέ μου φίλε. Γιατί ἐγὼ δέν περπατᾷ καί οὔτε χρειάζομαι νά πίνω πράγματα. Ἐγὼ, κολυμπᾷ μέσα στό νερό καί τό φαγητό μου τό πίνω μέ τό στοματάκι μου.

—Πολύ μ' ἀρέσουν αὐτά, πού λές, Χρυσούλη! Πρῶτη φορά βλέπω ψαράκι. Μήπως θά 'θελες νά γίνουμε φίλοι;

—Μά καί βέβαια, πολύ θά τό 'θελα, γιατί καταλαβαίνω πῶς εἶσαι καλό παιδάκι. Κι ἐγὼ τά καλά παιδάκια τ' ἀγαπᾷ πολύ.

—Καί πού τά γνωρίζεις ἐσύ τά παιδάκια, ἀφοῦ ζεῖς μέσα στή λίμνη; Μήπως ἔρχονται ἐδῶ καί ἄλλα παιδιά καί δέν τό ξέρω;

—Ναί, ἔρχονται τά παιδιά τοῦ ξυλοκόπου καί κάθε φορά πού πλησιάζουν στή λίμνη μοῦ ρίχνουν ψιχουλάκια νά φάω. Καί ξέρεις πόσο μ' ἀρέσουν τά ψιχουλάκια; Πολύ, πάρα πο-

λύ! Ἐδῶ, μέσα στή λίμνη μόνο σκουλικάκια καί κουνουπάκια βρίσκονται. Γι' αὐτό καί τά ψιχουλάκια, πού μοῦ ρίχνουν τά παιδιά τοῦ ξυλοκόπου, μοῦ φαίνονται σάν γλύκισμα.

—Τότε θά σοῦ φέρνω κι ἐγὼ ψιχουλάκια, καλέ μου φίλε, ἀφοῦ τόσο πολύ σοῦ ἀρέσουν!

—Σ' εὐχαριστῶ... Πῶς εἶναι τό ὄνομά σου;

—ΡΙΚΙ-ΤΙΚΙ-ΤΑΒΙ.

—Σ' εὐχαριστῶ, ΡΙΚΙ-ΤΙΚΙ-ΤΑΒΙ.

—Δέν ξέρεις πόσο εὐχαριστημένος εἶμαι, πού γίναμε φίλοι! Θά 'ρχομαι νά σέ βλέπω συχνά καί θά σοῦ φέρνω καί ψιχουλάκια.

—Πολύ θά χαίρουμαι νά σέ βλέπω. Θά σέ περιμένω κάθε φορά μέ χαρά... Καί... ἄκουσε... ΡΙΚΙ-ΤΙΚΙ-ΤΑΒΙ. Τήν ἄλλη φορά, πού θά ξανάρθεις νά ρίξεις πάλι μιά πετρούλα μέσα στή λίμνη καί ἀμέσως νά πεῖς αὐτό τό τραγουδάκι:

Στῆς λιμνούλας τό νεράκι
βρίσκεται ἓνα ψαράκι,
τό φωνάζω νά 'βγει ἔξω
ψίχουλα νά τό φιλέψω.

Καί τότε θά βγῶ ἐγὼ καί θά σοῦ ἀπαντήσω:

Τώρα ναί, εἶμαι ψαράκι
ΡΙΚΙ μου, καλό παιδάκι.

(Συνέχεια ἀπό τή σ. 16)

Θεοῦ ἔγινε ἄνθρωπος (Ἰωαν. ἀ' 14) χωρίς νά παύσει νά εἶναι Θεός (Κολ. β' 9). Ἐπομένως ἡ κένωση τοῦ Θεοῦ καί Λόγου δέν εἶναι στοιχεῖο μειώσεως τοῦ Θεοῦ, ἀλλά ἀπεναντίας εἶναι ἀπόδειξη τῆς ἀπεριόριστης δυνάμεώς του καί τῆς ἀνείκαστου ἀγάπης πρὸς τό πλάσμα του. Βέβαια, τό νά συγκατεβαίνει ὁ ἄπειρος Θεός, κατ' αὐτόν τόν τρόπο εἶναι ἀκατανόητο σέ μᾶς, ἀλλά δέν παύει ἡ θεία αὐτή πράξη ν' ἀποτελεῖ ἀπόδειξη τῆς θείας παντοδυναμίας.

Τό μέγα μυστήριον τῆς Ἐνανθρώπισης τοῦ Θεοῦ, τό παράδοξο καί ἀκατανόητο σέ μᾶς, ἔγινε πραγματικότητα χάριν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν. Ἐπρεπε ὁ Λυτρωτής μας νά εἶναι Θεάνθρωπος, τέλειος Θεός καί τέλειος ἄνθρωπος, γιά νά θεωθεῖ ὁ ἄνθρωπος, γιά νά γίνει, κατὰ χάριν, Θεός.

Οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας στά συγγράματά τους συχνά ἐπαναλαμβάνουν τή φράση «ὁ Λόγος ἐνηνθρώπησεν, ἵνα ἡμεῖς θεοποιηθῶμεν». Ὁ Χριστός δέν σώζει μόνο ἀπό τήν ἁμαρτία καί τό ἀποτέλεσμά της, ἀλλά κύρια ὁδηγεῖ τόν ἄνθρωπο στόν ἀληθινό προορισμό του νά γίνει «καθ' ὁμοίωσιν τοῦ Θεοῦ». Ὁ Χριστός, ὁ δεύτερος Ἀδάμ, συνεχίζει ἐκεῖνο πού ὁ πρῶτος Ἀδάμ μέ τήν ἁμαρτία ἔχασε, δηλ. τήν κοινωνία μέ τό Θεό, πού ὁδηγεῖ στή θέωση.

Ὁ Εἰρηναῖος παρατηρεῖ ὅτι «ὁ ἀνθρωπῆσας Κύριος διήλθεν διά τῶν διαφόρων ἡλικιῶν τοῦ ἀνθρώπου γενόμενος νήπιον διά νά ἀγιάσῃ τά νήπια· παιδίον ἐν μέσῳ παιδίων διά νά ἀγιάσῃ αὐτά, δίδων ἐπίσης εἰς αὐτά παραδείγματα εὐσεβείας, δικαιοσύνης καί ὑπακοῆς· ἔγινε νέος διά νά ἀγιάσῃ ἐν Κυρίῳ τήν νεανικὴν ἡλικίαν» (Εἰρηναίου, Κατὰ αἱρέσεων).

Μέ ὅλα αὐτά τά ἀνερμήνευτα καί ἀσύλληπτα εἰς τό περιωρισμένο ἀνθρώπινο λογικὸ πραγματοποιεῖται ἡ πρόθεσις τῆς ἀγάπης, ἡ ὁποία ἀπέβλεπε στόν ἄνθρωπο. Ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἔγινε «υἱὸς ἀνθρώπου ἵνα υἱὸς Θεοῦ ποιήσῃ τοὺς ἀνθρώπους ἡμᾶς». Χάρις στήν ἐνσάρκωση καί τήν σταυρική θυσία τοῦ Κυρίου ἡ ψυχὴ ἀγιάζεται καί λαμπρύνεται, διότι ἡ ἐνανθρώπιση καί ἡ σταυρική θυσία «εἶναι καθαιρετικά τῶν σωματικῶν παθῶν».

Ὁ Ἰησοῦς —γράφει ὁ Μητροπολίτης Σάμου Εἰρηναῖος— ὁ Ἰησοῦς ὡς διδασκαλία, ὡς ἀγιότης βουλήσεως, ὡς αὐθόρμητος θυσία, ὡς καθολικὴ συνεδέλφωσις, ὡς στοργή, ὡς ὑψίστη παιδαγωγικὴ Ἀρχὴ ἐντός τῶν οἰκογενειῶν, ἐντός τῶν ἐθνῶν, ἐντός τῆς ἀνθρωπότητος ὅλης ἔγινε τό παγκόσμιον ἰδανικόν, καί ἀπέβη τό μέτρον καί τό κριτήριον τῆς ἀληθινῆς προόδου καί ἀνωτερότητος τοῦ πολιτισμοῦ. Ἐκεῖνος ἀπολυτρώνει, γεννᾷ ἐνθουσιασμούς καί προσδίδει μεγαλεῖον εἰς ὅλους ὅσοι ἀκούουν τήν φωνήν Του καί ἐκτελοῦν τά βουλεύματά Του. Δίδει ἀκόμη ἐγκύρως, ἀποτελεσματικῶς τήν συνγνώμην, ἐφόσον αὐτὴ ζητηθῇ». (βλ. π. Μητροπολίτου Σάμου Εἰρηναίου, Μελετήματα διάφορα, Ἀθῆναι, 1962, τόμος Ε', σελ. 291).

Γι' αὐτό ἄς πλησιάσουμε καί ἡμεῖς, ταπεινά, στή φάτνη αὐτῆς τῆς Ἁγίας ἡμέρας καί ἄς γονατίσουμε μέ εὐλάβεια ἐμπρὸς στό Θεῖο Βρέφος. Ἀς μὴν ἔχουμε νά τοῦ προσφέρουμε, ὅπως οἱ Μάγοι, «χρυσόν, λίβανον καί σμύρναν». Τά δικά μας δῶρα ἄς εἶναι ἡ πίστις, ἡ ἀγάπη καί ἡ λατρεία, τά ὁποῖα εἶναι εὐπρόσδεκτα ἀπὸ τό Θεό πού γίνεται ἄνθρωπος!

ΧΡΥΣ. Ε. ΖΗΣΗΣ

Κι ὅμως θέλω νά σοῦ πῶ
τό δικό μου μυστικό.

Κι ἂν τήν ὥρα ἐκείνη τύχει νά περνοῦν ἀπὸ τή λίμνη οἱ νεράιδες τοῦ δάσους δέ θα σοῦ πῶ τίποτε γιά τό μυστικό μου, γιατί δέν κάνει νά τ' ἀκούσουν. Ἄν ὅμως δέν περνοῦν τήν ὥρα ἐκείνη, τότε θά σοῦ πῶ ἓνα μυστικό καί θά δεῖς καί κάτι, πού πιστεῶ νά σ' εὐχαρίστησει πολύ.

—Δέν ξέρω τί ν' ἀπαντήσω σ' ὅλα αὐτά, πού μοῦ λές, Χρυσούλη. Ἐγὼ θά ξανάρθω καί θά σοῦ φέρω καί ψιχουλάκια. Ὅσο γιά τό μυστικό, πού μοῦ λές, δέν καταλαβαίνω τίποτα. Γιά πές μου ὅμως ξανά τό τραγουδάκι, γιατί τό ξέχασα!

Στῆς λιμνούλας τό νεράκι
βρίσκεται ἓνα ψαράκι,
τό φωνάζω νά 'βγει ἔξω
ψίχουλα νά τό φιλέψω.

—Ἐντάξει, Χρυσούλη, θά τό λέω πολλές

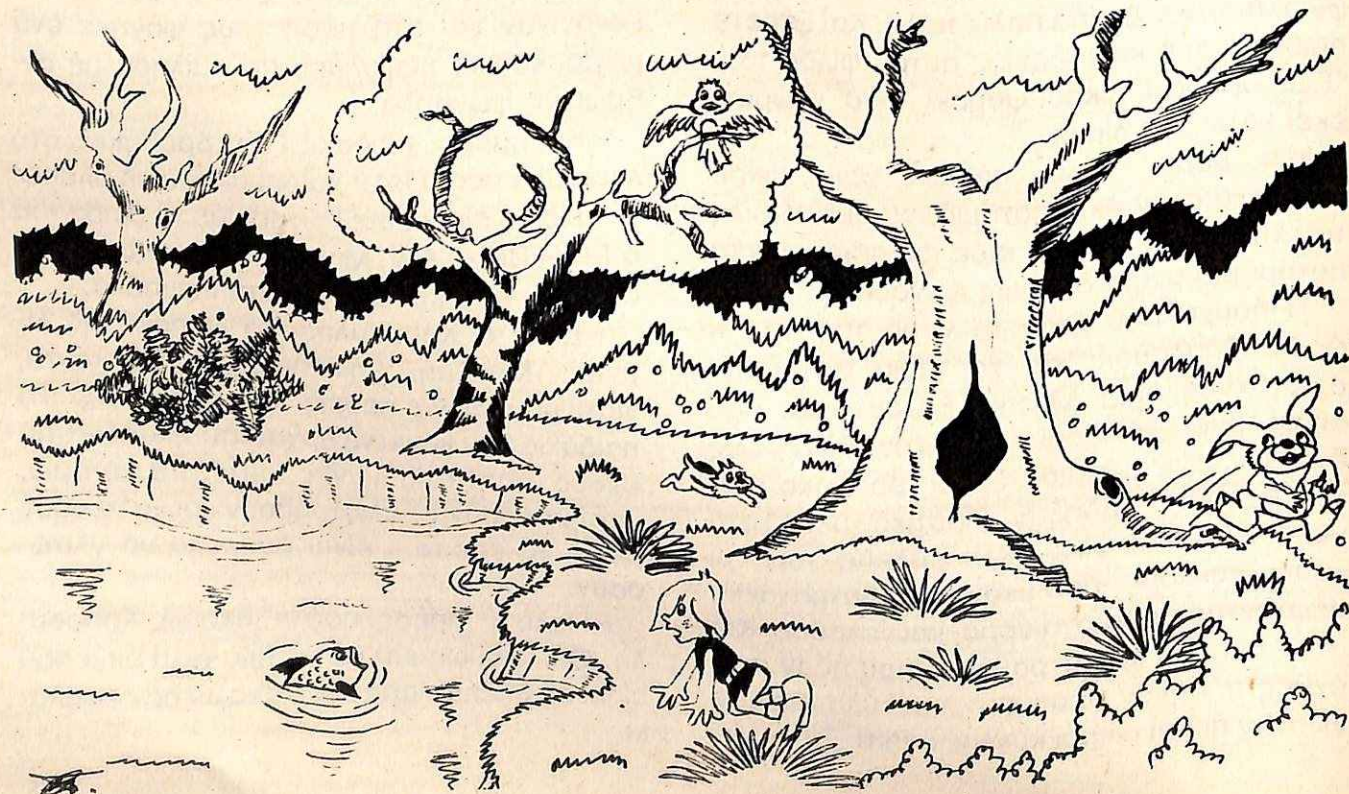
φορές στό δρόμο γιά νά μή τό ξεχάσω. Τώρα φεύγω γιατί θ' ἀνησυχεῖ ἡ γιαγιά μου. Δέν θέλω ν' ἀργῶ, ὅταν φεύγω ἀπὸ κοντά της. Γεῖά σου, λοιπόν, Χρυσούλη, καί θά ξανάρθω γρήγορα νά σέ βρῶ. Γεῖά σου!

Καί ὁ φίλος μας, ὁ ΡΙΚΙ-ΤΙΚΙ-ΤΑΒΙ, ἔφυγε ἀπὸ τή λιμνούλα πολύ εὐχαριστημένος, πού ἔκανε ἓναν καινούργιο φίλο.

Στό δρόμο σκεφτόταν: «Τί μυστικό εἶναι ἄραγε αὐτό πού θέλει νά μοῦ πεῖ τό μικρό ψαράκι; Μήπως εἶναι μόνο του μέσα στή λιμνούλα καί στενοχωριέται; ἢ μήπως τά βατραχάκια δέν τό ἀγαποῦν, ἐπειδὴ δέν τοὺς μοιάζει;»

Αὐτό ὅμως θά τό μάθαινε, ὅταν θά πήγαινε ξανά νά συναντήσῃ τό ψαράκι στή λίμνη καί τότε θά μάθουμε κι ἡμεῖς, παιδάκια, ποῖο ἦταν τό μυστικό τοῦ Χρυσούλη.

Σ. Σ. Τά σκίτσα φιλοτέχνησε ὁ μαθητὴς τῆς Β' Λυκείου Βασίλης Παναγόπουλος.

Πνευματικά παιχνίδια

σταυρόλεξο

	1	2	3	4	5	6	7
1							
2							
3							
4							
5							
6							
7							

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ ΝΑΝΟΣ ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ

1. Μήνας. 2. Φυτό από τὰ ισοειδή. 3. Προστακτική άορ. του ρ. τίθημι - πρόθεση. 4. Παρατατικός συνδετικού ρήματος. 5. 'Η πρώτη ελληνική αεροπορική εταιρεία - Τά... και τὰ σέα μου. 6. Πρόθεση. 7. Τάξη μονοκοτυληδόνων φυτών.

ΚΑΘΕΤΑ

1. Αυτός που φοιτά σέ σχολείο. 2. 'Αριθμητικό απόλυτο. 3. 'Η μύτη στην αρχαία και την καθαρεύουσα - Σύνδεσμος. 4. 'Αρθρο - 'Ο πρώτος φθόγγος στην κλίμακα της Βυζαντινής Μουσικής. 5. Σύνδεσμος - Κτητικό Επίθετο στά Γαλλικά. 6. Πρόσωπο της Π. Διαθήκης. 7. 'Εργαλείο για τούς γεωργούς και... τούς αρχαιολόγους.

Συναρμολόγηση

Νά συναρμολογηθούν οι παρακάτω συλλαβές κατά τέτοιο τρόπο, ώστε να σχηματίσουν τὰ ονόματα 10 πτηνών.

ΛΟΣ
ΡΙ
ΓΟ
ΡΑ
ΝΙ
ΘΟ
ΝΙ
ΓΕ
ΝΟΣ

ΔΙ
ΣΠΙ
Ο
ΠΕΡ
ΚΙ
ΧΕ
ΛΑ
ΠΕ
ΝΙ

ΠΤΗΣ
ΛΙ
ΣΤΡΟΥ
ΛΕ
ΚΑ
ΝΟΣ
ΜΗ
ΚΑ
ΡΙ

Φτερωτές συλλαβές

Παίρνοντας δύο συνεχόμενα γράμματα από καθεμιά από τις παρακάτω λέξεις, σχηματίστε τρεις νέες λέξεις των 12 γραμμάτων με τις ακόλουθες σημασίες:

1. 'Ελληνας λογοτέχνης και ιστορικός έρευνητής (1867-1945).

ΒΛΑΣΤΗΣΗ - ΠΑΧΟΣ - ΑΛΟΓΟ - ΑΔΕΙΑΝΟΣ - ΤΟΝΝΟΣ - ΤΑΚΗΣ.

2. Μεγάλος αγωνιστής του 1821.

ΜΑΡΚΟΝΙ - ΣΑΛΟΝΙ - ΜΗΚΟΣ - ΜΟΥΤΡΟ - ΑΓΩΝΑΣ - ΕΛΥΤΗΣ.

3. 'Επάγγελμα που χρειάζεται... κατσαβίδα.

ΔΗΛΑΔΗ - ΣΤΕΚΑ - ΦΥΤΡΩΝΩ - ΣΤΟΛΗ - ΜΠΟΓΙΑ - ΕΦΟΡΟΣ.

διαγωνιόλεξο

1	N									
2		N								
3			N							
4				N						
5					N					
6						N				
7							N			
8								N		
9									N	
10										N

ΜΟΝΟΝ ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ

1. Σπουδαίος κλεφταρματωλός, από τόν 'Όλυμπο, που σκοτώθηκε τό 1810.
2. 'Αρχαίος 'Ελληνας φιλόσοφος.
3. 'Η πιό μεγάλη γιορτή στην αρχαία 'Αθήνα.
4. Πωλητής τσιγάρων.
5. Πρωτεύουσα της Μαδαγασκάρης.
6. Βασιλιάς της Μακεδονίας, γιός του 'Αντίπατρου.
7. Περίφημος 'Αθηναίος ιστορικός και φιλόσοφος (430-354 π.Χ.).
8. 'Ελληνικό νησί.
9. Ξοδεύω, δαπανώ, έξαντλώ κάτι με τη χρήση.
10. 'Η ακρόπολη της αρχαίας Ρώμης.

ΠΕ
ΔΡΥ
ΓΩ
ΣΤΕ
ΤΡΥ
ΠΑ
ΔΟ
ΚΟ
ΚΑ

(Συνέχεια από τη σ. 2)

ζουν τὰ γενέθλια του 'Απόλλωνα. Μετά τη θυσία δύο προβάτων, άρσενικού και θηλυκού, γίνεται μεγάλη πομπή και μετά κυκλικός άγώνας χορού από άνδρες και παιδιά.

- Πέρυσι ήμουν κι εγώ στο χορό, τόν διέκοψε ό Χαρίδημος και πήρα βραβείο.

- Τι βραβείο πήρες; ρώτησε ό Μέδωνας.

- 'Ενα χρυσό τρίποδα, που ή αξία του ήταν δέκα όκτώ τάλαντα. Τόν είχε άθλοθετήσει ένας πλούσιος 'Αθηναίος χορηγός, ό Μενεκράτης.

- Και που τόν έχεις τόν τρίποδα; ρώτησε περίεργα ό Χαίρεας στο δωμάτιό σου;

- 'Οχι στο δωμάτιό μου, αλλά στο Πύθιο, τό ιερό του 'Απόλλωνα. 'Εκεί αφιερώνουν τὰ έπαθλά τους οι νικητές των άγώνων.

- Εύγε, Χαρίδημε! Σου εύχομαι και στά 'Ολύμπια να στεφανωθείς νικητής, είπε ό Μέδωνας, και συνέχισε: Στην 'Αθήνα, τις μέρες της γιορτής, τρώνε κουλούρες απ' τὰ πρώτα σιτάρια της χρονιάς; Στην Μίλητο έτσι κάνουν.

- Και βέβαια, απάντησε ό Χαρίδημος. Και τό πιό ωραίο ακόμη είναι ότι όλα τὰ παιδιά ξεχυνόμαστε στους έλαιώνες και κόβουμε κλαδιά από έλιές, που τὰ πλέκουμε με δάφνες και μαλλιά. Φτιάχνουμε μ' αυτά στεφάνια, τις είρειώνες, και τραγουδώντας τὰ κρεμάμε στ' ανώφλι της πόρτας κάθε σπιτιού.

- Μου φαίνεται ακόμη, τόν διέκοψε ό Μέδωνας, πώς οι 'Αθηναίοι κάθε χρόνο στις γιορτές αυτές στέλνετε ένα πλοίο στη Δήλο.

- Ναί, είναι ή «ιερά τριήρης», που πηγαίνει φορτωμένη με προσφορές στον 'Απόλλωνα, σέ ανάμνηση της απαλλαγής από τόν Θησέα του φόρου των έπτά άγοριών και έπτά κοριτσιών που πληρώναμε στον Μίνα.

»Κι έτσι τελειώνουν οι γιορτές. Και δέν σάς κρύβω

πώς αν δέν ήμουν τόσο εύχαριστήμενος μαζί σας, πολύ θά λυπόμουν που λείπω έφέτος απ' αυτές, και μάλιστα απ' τόν άγώνα του χορού. Μπορεί όμως τό έρχόμενο νά 'μαστε μαζί εκεί, έ Χαίρεά μου;

- Τώρα που ήρθε ή σειρά μου νά μιλήσω, όμολογώ πώς ή περιγραφή σας ήταν τόσο ζωντανή, που νόμιζα ότι πραγματικά βρισκόμουν κι εγώ στις γιορτές αυτές. Σας εύχαριστώ και τούς δυό σας. Πάντως δέν θ' αφήσω τήν εύκαιρία, όταν μου δοθεί νά τις παρακολουθήσω κι από κοντά και νά θαυμάσω τόν ξάδελφό μου νικητή άλλη μιά φορά.

ΣΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΤΗΣ ΧΑΙΡΩΝΕΙΑΣ

Στό μεταξύ είχαν διανύσει αρκετό δρόμο και πλησιάζανε στή δεξιά όχθη του Βοιωτικού Κηφισσού. Στρίψανε ένα δρομάκο σχετικά κατηφορικό, που θά τούς έφερνε στο μεγάλο ξέφωτο, μέσα στο οποίο ήταν χτισμένα τὰ διάφορα οικοδομήματα του «Γυμνασίου». Παραδομένος ό καθένας στις σκέψεις του κατηφορίζανε κάτω απ' τις καμάρες που σχηματίζανε τὰ βαθύσκιωτα πλατάνια κι οίλεύκες, που στόλιζαν τις όχθες του ποταμού. Τό ήσυχο μουρμουρητό του άκουγόταν σαν μουσική υπόκρουση στά πρωινά τραγουδιάν των πουλιών, που κρυμμένα μέσα στην παχείά φυλλωσιά των δένδρων καλημέριζαν τόν 'Απόλλωνα που άρχισε νά προβάλλει τήν ώρα εκείνη απ' τήν άνατολική μεριά του όρίζοντα. Κάπου κάπου και κανένα τζιτζίκι δηλώνει κι αυτό τήν παρουσία του μ' ένα δυό τοιρίσματα. Τά παιδιά στο ξύπνημα αυτό της φύσης νιώσανε μιά μυστική εύχαρίστηση. 'Ο Χαίρεας, μὴν μπορώντας νά βαστάξει τήν αλλόκοτη χαρά που ένιωθε, άρχισε, στην αρχή σχεδόν ψιθυριστά, και πιό δυνατά άργότερα, νά ψάλλει ένα ύμνο προς τόν 'Απόλλωνα, που πολλές φορές τόν είχε άκούσει απ' τόν ίδιο τόν πατέρα του. Συνεπαρμένοι κ' οί άλλοι απ' τόν ύμνο του Χαίρεα, προσπαθούσαν νά τόν ακολουθήσουν μουρμουριστά. Μόλις τελείωσε, ό Χαρίδημος δέν μπόρεσε νά κρατήσει ένα επιφώνημα: «Χαίρε, πατέρα 'Ηλιε!»

Στό μεταξύ είχαν πλησιάσει στο ξέφωτο, μέσα στο οποίο άρχισαν νά ξεπροβάλλουν τὰ όμορφα κτίρια του Γυμναστηρίου. Πλησιάζοντας στην είσοδο είδε μ' έκπληξη του ό Χαρίδημος έναν πανύψηλο 'Απόλλωνα στεφανωμένο με δάφνη, νά κρατεί στ' άριστερό του χέρι τή λύρα του, ενώ τὰ δάχτυλα του δεξιού χεριού ψαύανε άπαλά κι άνάλαφρα τις τεντωμένες χορδές.

- Είναι ό προστάτης θεός, του εξήγησε ό Χαίρεας, για όσους άσχολούνται με τή γυμναστική και τή μουσική.

- 'Εμείς στο γυμναστήριό μας, στο Κυνόσαργες, έχουμε τόν 'Ερμή για θεό της Γυμναστικής, συμπλήρωσε ό Χαρίδημος.

('Η συνέχεια στο επόμενο)

Ἀπονομή πτυχίων σέ ἐθελόντριες ἀδελφές τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Τμήματος Ἡρακλείου τῶν σειρῶν 1983, 1984, 1985.
(Διδάσκουσα ἡ Δίς Μαρία Δημουλά)

Ἀπό τό διεθνές συνέδριο Κερκύρας. Μετά τοῦ καθηγητοῦ κ. Ὁρ. Λουρίδη, διακρίνονται ὁ κ. Δήμαρχος Κερκύρας, ὁ ὑπουργός κ. Βαῖτσος, ὁ κ. Νομάρχης, ὁ κ. Πρόεδρος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῶν Ρωμαιοκαθολικῶν καί ὁ Ἀγγλικανός Ἐπίσκοπος.

